

HÄSLEHOLMS

-VARU A.-BOL.

Allt i byggnadsbranchen

Leveranser från egna sågverk och hyvlerier

KUNNIGHET ger SÄKERHET

Lär Er köra bil hos

Inge Pettersson

Bilskola - Biluthyrning

Röingegatan 27, Hässelholm

Tel. 658

Tel. 658

Advokalfirman

Stjern Dahl & Wikborn

Agne Wikborn

Gösta Henriks

Ledamöter av Sv. Advokatsamfund

RATTEGANGAR . BOUTREDNINGAR

INKASSERINGAR . AUKTIONER

Frykholmög. 5 Hässelholm Tel. växel 1800

Klickar

Klockan?

gå till

LINDBECK & Co

NILS AHLQUIST

URMAKERIAFFÄR

Röingegatan 8

Tel. 494

ELIASSONS

BAGERI-, SPECERI- och DIVERSEAFFÄR

Vid T4 - Tel. 619

SKOHANDLA

hos

SOLID

RÖINGEGATAN . TEL. 522

Årets bästa

RADIO

Band- och Skivspelare

Gör oss ett besök! Köp sedan vad som passar Eder
personliga smak. GOD JUL. önskas!

Lindberghs Elektriska

Röingegatan - Tel. 327

AB. Nya Möbelaffären

Frykholmögatan 37 - Hässelholm

Tel. 624

Stort urval av Möbler, Mattor och Gardiner

Egen tapetserareverkstad

Aven omhändertagning av bilar

SNAPP- HANEN

Nr 1 - 1953

116 årg.

Pris 2 kr.

SNAPPHANEN

Tidskrift

för

Kungl Skånska Trängregementets
Kamratförening

Redaktör och ansvarig utgivare: Kapten B. Brunnby
Ekonomichef: Fanjunkare P. Liedholm
Annonschef: Fanjunkare L. Lundgårdh

Annonspriser:

Helsida	200 kr
Halvsida	100 "
Kvartssida	50 "
Attondelssida	25 "
Sextondelssida	15 "

Postgiro 7 65 71

Nr 1 Argång 11

Den 17/6 1953

BENGTSSÖNS JÄRNHANDEL

EXPRESSBYRÅN

HÄSSLEHOLM

Tel. 109 - 1179

FLYTTAR ALLT

OVERALLT

Fjellströms

Guldsmedsaffär

Järnvägsgatan 23

Tel. 1345

LOKALEN ÄR FÖR LITEN

för att ha allt i lager, men fråga gärna på sådant, som hör till ett hushåll. Vi skaffa omgående hem det Ni önskar.

KRISTINEHEMS

DIV.-HANDEL

Scante Larason

Telefon 122

Giv akt!

— när det gäller **FOTO**

EVY-FOTO

Solgården, Hässleholm

Tel. 1045

EN LITEN AVGIFT när Du är frisk
kan bli

STOR HJÄLP när Du blir sjuk,

om Du är medlem i

Hässleholms stads erk. sjukkassa

Östergatan 18, Hässleholm - Tel. 1533

SNAPPHANEN

TIDSKRIFT FÖR KUNGL SKÅNSKA TRÄNGREGEMENTETS KAMRATFORENING

Med våren kommer en ny åldersklass in till Kungl Skånska trängregementet för att där fullgöra en av sina medborgerliga plikter, och med våren och åldersklassen kommer Snapphanen.

Är det då icke så, att man så där osökt finner likhet mellan åldersklassen och vår sammanbindande länk — Snapphanen? Bägge representera på något sätt en kamratkedja, åldersklassen de jämnåriga, Snapphanen alla åldersklasser.

Finns det egentligen någon som helst motsvarighet till värnplikts-tiden? Av tvång förs vi ihop med idel okända, men — handen på hjärtat, Ni rekryter — det går väl icke många timmar förrän Ni bildat ett gäng, som Ni icke vill bryta utan vidare. Snabbt blir man vän och kamrat inför det gemensamma "ovissa". Det trycket är intet annat än allas oerfarenhet och därav följande behov av att gemensamt sluta upp mot det nya, att stödja och stärka varandra.

Och därmed äro vi inne på värnpliktstidens innersta mening, utvecklad och genomförd i de förbandsvisa repetitionsövningarna. Ty allt detta tar just sikte på möjligheterna att gjuta samman oss svenskar. Utveckla den tanken och Ni får klart för Er att den där sammanhållningen är en betydelsefull faktor, som vi skola bygga på i allvarets stund. Det är den som skall ge förbandet stadga.

Det är väl sällan eller aldrig som man får möta så många skilda viljor och förmågor som under värnpliktstiden. Tag vara på den stora chansen! Lär Er av varandra! Och förstå också att den där känslan av sammanhållning innebär mycket av ömsesidigt ansvar. Det är kamrater som Ni skall hjälpa nu och i framtiden, som Ni här möter för första gången.

Vore det då icke ganska naturligt att fullfölja denna samhörighetskänsla till att också gälla något mer än den första tjänstgöringens korta månader. Sammanhållningen och kontakten kan vi upprätthålla som Skånska Trängare i vår kamratförening. Vår styrka om allvar stundar är beroende av att sammanhållningen finns redan från första dagen. Följ därför maningen: En gång Skånsk Trängare — alltid Skånsk Trängare!

Per Hallin

Sekreterarens spalt

Vinterträffen den 8. februari ligde rum under traditionella former med livligt deltagande från medlemmarnas sida. Det huvudsakliga intresset knöt sig till invigningen av regementsmuseet, varom mera står att läsa på annan plats i tidningen. I övrigt bjöds på konsert av musikkåren, handboll i gymnastiksalen och föredrag av kapten A. Thord om det moderna krigets psykiska verkningar. Träffen avslutades med middag på stads-hotellet under vilken musikkåren konserterade. Till kaffet bjöds på livligt uppskattad underhållning av musicerande förmågor ur 1. kompaniet.

Lokalavdelningen i Hälsingborg "Trängare i Nordvästskåne" har avhållit årsmöte på teaterrestaurangen i Hälsingborg den 30 mars. Styrelsens sammansättning blev följande: Ordf. C. A. Rittinge, v. ordf. A. Bengtsson, sek. G. Dahl, kassaförv. B. Larsson, klubbm. E. Wihlborg, suppl. F. Andersson och N. Lindau. Efter årsmötesförhandlingarna samlades de närvarande till ett litet samkväm, varvid den kände brandmannen och Koreafararen "Nonne" Wikdahl föredrog en intressant skildring från sin tid på det svenska sjukhuset i Korea. Föredraget beledsagades med vackra färgbilder.

Det rör sig bland T4-kamraterna i Blekinge. Man hyser planer på att där bilda en lokalavdelning av kamratföreningen i likhet med vad man gjort i Hälsingborg. Det är herr Gustaf Clemedtsson och Henning Nilsson som tagit initiativet och som till hösten kallar T4-blekingar till sammanträde, troligen i Karlshamn.

Även i Malmö—Lund, där det dvärls många T4-kamrater, funderar man på att bilda en lokalavdelning. Planerna har ännu inte tagit några fastare former, men det är inte uteslutet att man även där skall kunna komma igång redan till hösten.

Vid det fjärde nordiska militära kamratmötet i Oslo, som avhölls den 12—14 juni, var kamratföreningen representerad med två av sina medlemmar, trafikbilägare Henning Nilsson och fanjunkare Tage Tullberg. En skildring i ord och bild

Överstelöjtnant

J. F. PLYM-FORSHELL DÖD

Den 27 januari avled i Stockholm överstelöjtnant J. F. Plym-Forsshell. Han var vid sin död 65 år gammal och tjänstgjorde sedan 1938 såsom sekreterare hos Skytteförbundets överstyrelses verkställande utskott. Han har utträttat ett hängivet och fruktbara arbete inom skytterörelsen. Under sin tid här vid T 4 var han bl. a. ordförande i Hälsieholms skyttegille och i Kristianstads läns skytteförbund och sedan 1923 var han ledamot av Skytteförbundets överstyrelse.

Han har även ägnat kamratföreningen sina krafter under sin T4-tid. Vid minnesfesten av trängtruppernas 50-åriga tillvaro år 1935, då kamratföreningen bildades, valdes dåvarande majoren Plym-Forsshell till vice ordförande samt till ordförande i verkställande utskottet och han var såsom sådan mycket verksam under föreningens första år. Genom hans starka intresse för föreningen lades redan vid starten en god grund för föreningens verksamhet, vilket vi senare tidars barn väl kunna omvittna.

från kamratmötet kommer att införas i nästa nummer.

Och till sist en maning till alla medlemmar: Sprid kännedom om kamratföreningens existens till alla som tjänstgjort vid regementet och uppmana dem att bli medlemmar. Postgirots nummer är 7 65 71.

Överste Per Kellin.

Några föregångare till "Snapphanen"

Bland många andra gåvor fick Regementsmuseet också fyra nummer av en tidning med det stolta namnet "Trängsoldaten". Gåvan inspirerade till försök att utrona omfattningen av denna "Snapphanens" föregångare, och så tillskrevs Kungl. Biblioteket i Stockholm. Inventeringen gav till resultat, att man kunde räkna in sju årgångar om ett nummer vardera av "Trängsoldaten", och här följer några data.

Publikationen föddes 1904 med något som kallas "Provnnummer 1" och betitlat "Tidning för beväringarna vid Vendes trängkår". I nummerordning kommer man sedan fram t o m år 1908. Endast nr 2 (1905) bär underrubrik och den lyder: "Avsett för 1903 och 1904 års klasser av beväringen såsom ett minne av de 30 dagarna 1905". Ett åtta år långt uppehåll följer, innan årsklassen 1906 är redo att ge ut 1917 års upplaga av "Trängsoldaten". Det är tydligen nr 3:s utgivare (årsklassen 1906) som vill gjuta liv i gamla andar. Samma år ger 1905 års klass sitt bidrag med "Neutralitets-Trängsoldaten", men därefter tycks pennan icke ha lockat de skånska trängarna till vidare försök på kårjournalistikens område. I 1917 års tidigare upplaga talas det om att tidningen utkommit "föregående år". Varken KB eller Regementsmuseet har dock några spår av en 1916 års "Trängsoldat".

Årgångarna 1904—1907 ha tryckts på Föreningsstryckeriet i Landskrona, de tre första i liten oktav, den sista i kvarto. 1908 års och 1917 års senare upplaga trycktes på Norra Skånes tryckeri i Hälsieholm, under det att 1917 års förra upplaga är tryckt hos "Mellersta Skåne" i H5ör, samtliga i kvartoformat. Endast numret av år 1905 går utöver fyra sidor och den femte är som ett löst blad och under rubriken "Bihang" lagd inne i tidningen. Några författare ha tydligen krävt sin plats i sista stund.

"Neutralitets-Trängsoldaten" (1917 års senare upplaga) är icke representerad i KB men väl i Regementsmuseet, som dock tyvärr för övrigt bara har nummer för 1906, 1907 och 1917 (förra upplagan). Skånska trängare, inventera edra gömmor!

"Trängsoldaten" är en typisk soldattidning under det att "Snapphanen" är en regementstidning. Med åren har sålunda regementet blivit enheten och den kärna kring vilken vi alla kunna flykas. Den utvecklingen är att hälsa med största tillfredsställelse.

På till några "axplock". Alla nummer börja med

TRÄNGSOLDATEN

UPPLYSANDE ORGAN FÖR BEVÄRINGARNA VID SK. TRÄNGKÅREN

Redaktionsadress: Box 15, Torshuset vid Vendes trängkår. Hela 3. Redaktionskontoret: Hela 3.

REDAKTIONEN är öppen alla dagar efter den 16 dekers. Inskickande av artiklar börja vi oss för vid och en som väntar för tidigt, spridande. Redaktören. Sekretären.

Några ord till tack för gott kamratskap.

Då redaktören för "Trängsoldaten" för 1906 har utgivningslovet i skånska kårer. Vi tillhåra de skånska och är det således vår plikt, att i ett översiktligt uttryck uttala vårt förhållande till denna tidning. Det är det tredje nummer av "Trängsoldaten" som utkommit, det är också det sista i vår "på sin egen öppning". Nu, när vi står vid slutet av denna tidning, vill vi tacka dem, som fört oss till denna kamratskap och glädja dem, vars tro och lojalitet gått igen till oss. Vi vill också säga till dem, som varit oss till hjälp på olika sätt, som varit oss till hjälp i vårt arbete för kamraten. De kamrater, som ännu ha 30 dagar kvar, vilja vi rikta uppsäkningen på, att "Trängsoldaten" är en tidning, som vi är glada över.

Vi skickar till er denna tidning en viss tillfredsställelse övergången vid slutet av den 16 dekers, som har varit så mycket som vi äro oss till. Men när möjlighet utlöper oss i vänt på våra sista dagar under beväringstiden. Det är också det tredje nummer av beväringens förtroende av våra förtroende kamrater som vi börja att skriva till er. Framtiden ligger frammanför oss, och vi vill säga till er, att det är vår plikt att skriva till er, att det är vår plikt att skriva till er, att det är vår plikt att skriva till er.

Ja, härvid kamrater och tack för det som varit. Många av er gå till i livet såsom vi vill tack!

"Trängsoldaten" av år 1906.

Begynnelsen på en stråttad fältjämvörning

inledes vid en skildring av ledens och endens. "Fältjämvörning för dagen frögar" av en löjtnant. Hvar ledare vet väl om det står varvid han skickar till er, att det är vår plikt att skriva till er, att det är vår plikt att skriva till er, att det är vår plikt att skriva till er. Som löjtnant hade en svag ång om att trögen om beväringens förtroende av våra förtroende kamrater som vi börja att skriva till er. Framtiden ligger frammanför oss, och vi vill säga till er, att det är vår plikt att skriva till er, att det är vår plikt att skriva till er.

en "anmälan" eller "Några ord till kamraterna" som det oftast heter. Därefter följer i de flesta numren en artikel om någon särskilt ihågkommen övning eller också en interiör från något kompani. I numret av 1907 påpekas, att tidningen nu i fyra år har utgivits av 1. komp, varför en dristig 2.-kompanist kommer med ett bidrag. Ibland finns det en visa i original, men 1907 års nummer trycker av visan från 1906 utan att egentligen göra mer än att ändra namnet från "Avskedshymn" till "Slutet gott, allting gott".

Man pratar gärna om kamraterna på kompani och i logement, man gisslar svagheter och beskriver små olyckshändelser. Stundom "skällar" man på befälet. 1908 ger man t e befälet rådet att ta del av tidningens kritik, och så går man ganska öppenbart igenom befälens små svagheter. En efter en få de där sin karakteristik och "visa" råd.

Forts. A sid. 25

En repetitionsinkallad berättar.

Glimtar från tjänst vid en rälsbus spluton

En dag i slutet av januari månad knäppte det till i dörrens brevlådsöppning och där låg ett brev med avsändningsadress från T 4. Mycket intresserad över, vad detta regemente hade för intresse av ett gammalt skrivbiträde från infanteriet, hastade jag att öppna kuvertet. Med stigande vördnad läste jag: "Härmed har jag äran meddela, att Ni kommer att inkallas till T 4 den . . ." Nog hade jag under de senaste åren haft många tankar på, att snart blir det min tur till en repövning, men just då, när brevet kom, var dessa tankar fjärran borta. Genom den synnerligen personliga prägeln över inkallelsemeddelandet väcktes dock ett mycket stort intresse hos mig, över vad denna tjänstgöring kunde innebära. Där stod, att jag skulle utbildas i sjukvårdstjänst vid järnvägstransportförband. Något för mig fullkomligt nytt, även om jag hade en viss erfarenhet av sjukvård från mitt medlemskap inom Röda Korset. Detta dock åtskilliga år tillbaka i tiden. Min nyfikenhet inför den stundande tjänstgöringen var dock väckt och jag hade en känsla av, att det skulle bli något särdeles trevligt. Tanken på trevligt är nog annars ganska så avlägsen hos en inkallad, men här föddes den, kanske mycket beroende på den personliga prägeln, varmed kallelsen var avfattad.

Allt nog, någon dag i början av mars intrade jag tåget i arla morgonstund (första tåglägenhet var ju anbefald!) och lät mig föras söderut mot det landet Skåne. Anländ till bestämmelseorten efter några timmars resa, befann jag mig snart, efter ett par förfrågningar om vägen, inom T 4:s område och bekantade mig genast med några "civilister", som stod samspråkande utanför den kasern, inom vars väggar vi de närmaste 30 dagarna skulle dväljas.

Efter ett första besök i matsalen ställdes steget mot förrådet i och för utrustning och snart stod man skrudad i kronans kläder. Vi blevo presenterade för vår plutonchef, löjtnant Bouveng, vilken redogjorde för innebörden av vår kommande tjänstgöring. Det var tydligen inte lite av kunskaper vi skulle inhämta på dessa 30 dagar, för att sedan vara kapabla att kunna rycka in som samariter, om så skulle erfordras.

Vi fick bekanta oss med diverse förbandsattiralj och vi gjorde små prydliga "paket" av varandras huvud, händer och armar och studerade med gillande blick de olika förbandens vackert framträdande "ax"! Cirkelturer, åttatalsturer samt fram- och tillbakaturer var för oss ganska snart rena bagatellerna och därför tyckte vi nog allmänt, att det var ett angenämt avbrott i för-

binderitjänsten, när syster Siri under sina lektionstimmar på ett synnerligen underhållande sätt förde oss djupare in i läkekonstens mysterier. Nu veta vi alla, att vi ha 6 till 8 timmar på oss, innan infektionen kommer i ett sår, och mycket, mycket annat av stort värde att veta.

Vapentjänsten saknades inte heller på programmet. Inte var det väl många av oss som förut hållit i en pistol, och därför var intresset på höjdpunkten inför skjutningarna. Att marken framför en och annan tavla såg ut som en bättre värplöjd åker, får väl lastas på ren nervositet inför stundens allvar vid premiären. Väl varma i kläderna blevo tavlornas centrum väl omplåstrade med markeringslappar.

De 30 dagarna plutonen tillbringade vid T 4 gick helt i trevnadens och gemytets tecken. Den synnerligen goda kamratanda, som var rådande inom plutonen och mellan befälet och plutonen, gjorde vår bortovaro från hem och familj mindre kännbar och det var faktiskt med en viss saknad vi skildes från varandra den dag färden ställdes åter till resp. hemorter. Vid den trevliga mucksakivan, som avhölls på Stadshotellet, var också den allmänna meningen, att vi allesammans skulle försöka sammanträffa någon gång i höst. Exempelvis vid Regementets Dag på T 4. Säkerligen skulle det bli ett mycket glatt återseende!

Helhetsintrycket av vår inkallelsetid är enbart gott och ännu en gång vill jag göra mig till tålk för ett tack till våra lärare och befäl för det synnerligen trevliga och sakliga sätt, på vilket vi alltid blevo bemötta.

52 Lindström.

En första årets värnpliktig berättar.

En resa från det regniga Syd till den snöiga Nord

Bort från kusligt alskliga och regniga Skåne upp till det soliga och snöiga Sollefteå! Så lät parollen i början av februari på 1. komp. Det är dock tämligen lätt att ha en paroll men betydligt svårare att förverkliga den. Hässleholm och Sollefteå ligger ganska långt ifrån varandra, och resan skulle både ta lång tid och vara besvärlig att organisera. Visserligen finns ju SJ, men det skulle väl vara akam till trängförband som satte sina bilar på tåget i stället för att åka för egen maskin.

Man beslöt sig också tämligen snart för att åka bil och mc upp. Kompaniets två motorplutoner med sina 20 lastbilar, signalisterna med radiobilar och sjuktransportare och trafikarna slutligen med mc skulle upp till Sollefteå utan någon inblandning från SJ. 110 mil åker man emellertid inte på en dag, och det fordras mer bensin än en tank kan rymma. Mat, bensin, ev reparationer och om möjligt logi måste alltså ordnas åt de 120 vice korpralerna. Tält och reservproviant i all ära, tänkte man, men det vore nog bättre med "riktig" mat och sköna sängar i annat än tyghus.

När vi startade från kaserngården på T 4 en snöig och otrevlig dag i mitten av februari kunde vi också se fram emot en väl planlagd resa. Visserligen var den lång och jobbig, men den var uppdelad på fyra etapper, och sova och äta skulle man vid olika regementen som passerades. Vi var välkomna att husera fritt hos artilleristerna i Jönköping och infanteristerna i Örebro och Gävle. Dessa städer skulle ändå passeras, och de låg på ungefär lagom avstånd från varandra. Varje marsch skulle bli på ungefär 30 mil, vilket väl kan anses lagom, när man åker med en så låg hastighet som det blir fråga om vid kolonnkörning.

Vi tyckte i allmänhet att det hela var kul som omväxling till den grå vardagen, även om en del skåningar högst ogärna bytte ut sin sydliga landsända mot det i deras ögon tämligen vilda och ociviliserade Norrland.

Under resan sysslade man framför allt med att beskriva jämförande studier av militära matsalar samt kaserner och kasernområden. Givetvis kom T 4 på absoluta toppen, även om inga underbetyg utdelades. Väglaget var hela tiden det sämsta. Mycket snö hade kommit och tyvärr hade snön ofta en otrevlig förmåga att lägga sig just framför T 4-kolonnens bilar. Överallt var det dock inte snö, ibland var det isgata också, och det var ju inte precis mer charmerande.

Det kanske är en smula för mycket begärt att läsaren i beta midsommardagar skall kunna sätta sig in i hur det kändes den kallaste veckan i vintern, men gör ett litet försök ändå! Skulle ni då i 30 graders kyla haft lust att tillryggalägga denna 110 mil långa resa på mc eller i jeep? Visserligen kanske Ni nu tycker att det skulle vara svårt och skönt, men jag kan lova, att våra pojkar absolut inte behövde några svalkande Pommare vid rasterna. Men klagade gjorde de ej, dessa tappra trafikare, som åkte mc upp till Sollefteå och sedan ned igen efter en månad. Tvärtom tyckte de, att det var ganska tuft att åka karusell på isgatorna! Speciellt roligt var det för dem, när de i Örebro fick överta trafikpolisernas arbete och lotsa hela kolonnen igenom den ur trafiksynpunkt ganska besvärliga staden.

Signalisterna satt då betydligt mera skyddade i sina radiobilar, men de fick ingalunda sitta sysslösa. Det var de, som stod för sambandet mellan de olika bilkolonnerna, och det gjorde de med stor framgång.

Till Sollefteå kom man på fjärde dagen på utsatt tid, och där vidtog vinterutbildning. Tyvärr stördes denna av en kraftig influensaepidemi och ljummen väderlek, men trots detta fick de flesta skåningar ordentligt lära sig hur det känns att stå på ett par skidor. T.o.m. några slalomlektioner hanns med.

Så var det efter en månad åter dags att styra kylaren mot Hässleholm och våren. Tre dagar tog resan ned och den gick om möjligt ännu bättre än uppresan.

67 Hadenius.

Svenskar under Dannebrogen

Korta episoder om svenska hjältebragder i dansk-tyska kriget, samlade av löjtnant R. Werner.

De flesta svenska frivilliga, som skyndade till Danmarks hjälp i dess första krig mot Schleswig-Holstein och Preussen under åren 1848—50, är väl nu glömda — och med dem de bedrifter av olika slag de utförde. Men mången bragd förtjänar måhända att ihågkommas och berättas på nytt.

Sven Löwen

En ritt genom kulregnet

Sven Löwen, greve och löjtnant (Livregementets husarkår, vars sekundchef han blev 1862) tjänstgjorde under slaget vid Fredericia den 6 juli 1849 som adjutant hos general de Meza. Denne sände därunder en av sina andra adjutanter i ett viktigt uppdrag. Han blev emellertid inom kort nedskjuten. De Meza skickade då i väg en ny adjutant, men även denne stoppades av den kraftiga gevärselden. Då såg sig generalen om efter någon, med vilken han på nytt kunde sända sina brådsakande order, men fann, att han blott hade Löwen och tre ordonnanser kvar. Han vinkade då till sig en av dessa senare för att orientera honom om uppgiften. Men Löwen frågade om inte han finge rida i stället. Härpå svarade de Meza, att han till en frivillig ej ville ge ett uppdrag, som med stor sannolikhet skulle medföra döden. Likväl insisterade Löwen, och så fick han sin vilja fram.

Nedlutande bakom hästhalsen gav han sig i väg i karriär och hade turen att nå fram till sin bestämelseort utan att träffas av fiendens kulor. När han framfört general de Mezas order till vederbörande danske officer och redan vänt sin häst för att rida tillbaka samma väg, avrådade dansken

honom på det bestämdaste härifrån och föreslog, att han skulle ta en mindre riskabel väg. Men Löwen förklarade, att han med det snaraste ville rapportera till generalen, att ordern var överbringad. Och så sporrade han sin häst och flög i väg i sträckt galopp. När han hunnit ett stycke till väga, avlossade tyskarna en kraftig salva mot honom, men åter stod lyckan den djärve bi, och inget av skotten träffade sitt mål. Då svängde Löwen sin uniformsmössa över huvudet under hurrarop, och detta imponerade så på tyskarna, att de av högaktning för ett sådant mod inställde vidare eldgivning mot den tappra svensken. — General de Meza brukade alltid på tal om Sven Löwen, sedermera riddare av Dannebrogen, benämna honom "den braveste Mand med en Morsomhed uden Lige".

Två vapenbröder

En dag på försommaren 1848 ryckte en avdelning ur 2. bataljonen fram mot en i närheten av Sundeved belägen by, som hölls starkt besatt av en tysk styrka. Framför byn utbredde sig ett stort öppet fält, och här hejades den danska framryckningen, ty det hade ju med hänsyn till fiendens överlägsenhet i eld varit meningslöst att försöka ta sig över en så öppen terräng. Enda möjligheten var nu därför att på något sätt stieka byn i brand för att därigenom tvinga tyskarna att uppgiva sin goda position.

Vid bataljonen tjänstgjorde de två svenska löjtnanterna August Silverstolpe — som under sin fortsatta karriär i Sverige avancerade till generalmajor — och Erik Leijonhufvud (Hälsinge regemente). Med sina 25 år var den senare på dagen ett år yngre än sin vapenbröder.

Dessa upptäckte ett långt, tämligen djupt och nästan uttorkat dike, som löpte i riktning mot byn. Samtidigt som de meddelade sin chef dessa iakttagelser, föreslog de honom att använda sig av denna möjlighet att komma byn så nära, att den kunde antändas. Men ett sådant företag ansåg denne vara alltför djärvt och endast möjligt att utföra såsom en frivillig expedition. Då anhöll svenskarna att få våga försöket. Dessutom anmälde sig sju danska soldater som frivilliga. Och med Silverstolpe i spetsen, tätt följd av Leijonhufvud, ålade den lilla skaran framåt i diket. När de kommit tillräckligt nära byn, skickade Silver-

Forts. å sid. 28

“Slå hårt — slå fränt“

Några glimtar från närstridsutbildning av löjtnant T. Benskiöld.

Den 16—56 anordnades vid regementet en kurs i närstrid — jiu-jitsu — för befäl ur P 2 och T 4. Ledare för kursen var Allan Mann, anställd vid försvaret som instruktör i närstrid. Instruktör Mann är svensk, men har som frivillig deltagit i finska vinterkriget och i norska motståndarsörelsen. Under denna senare verksamhet har han fått engelsk commandoutbildning.

Under de 15 timmar kursen omfattade fingo eleverna under hårdaste drill lära sig de viktigaste närstridsgreppen samt uppövade en blixtrande snabbhet, framåtanda och en ömhet, som vid kursens slut gjorde dem i stånd att uthärda de hårdaste fysiska påfrestningar.

Varje övningsspass omfattade 3 timmar och inleddes med ett kort men uppvärmande gymnastikpass — enbart det en påfrestning för musklerna. Genom denna uppvärming hindrades muskelsträckningar under den följande närstridsutbildningen.

Närkampen bygger i största möjliga utsträckning på reflexrörelser. Sålunda fingo eleverna lära att alltid — oberoende av situationen — inta en kamptällning med höger ben framme och höger arm höjd som skydd för huvudet. Redan inövat av denna grundställning gav eleverna en försmak av hur noggrann utbildningen skulle bli. Varje detalj övades 50, 100, ja ibland 200 gånger,

Instruktion i att med ett hastigt grepp fälla motståndaren till marken.

Instruktör Mann (fånge) visar med en elev (vaktare, till vänster) hur lösgöring skall ske.

innan instruktör Mann gick vidare i utbildningen.

Som exempel på utbildningens omfattning kan följande nämnas. Eleverna fingo lära att parera knivhugg, oskadliggöra vaktpost, att med ett hastigt grepp om motståndarens hand fälla denne till marken, polisgrepp m. m. Ett flertal frigöringsgrepp övades, varibland särskilt kan nämnas frigöring från motståndare, som sittande grenslö över magen lyckats få strupgrepp på sitt till marken fällda offer.

Det kanske mest påfrestande var rullningsövningarna, i vilka eleverna fingo lära sig att snabbt komma upp stridsberedda, om de under närmkamp råkade falla omkull eller blevo omkullslagna. Övningarna började med vanlig kullerbytta framlänges och stegrades efterhand tills eleverna under språng och utan att taga sig för med händerna kunde komma upp fullt stridsberedda. Samma sak övades därefter baklänges. Under dessa övningar drillades rullningarna av varje man ungefär 200 gånger.

Belysande den hårda drillen må nämnas det prov, som inlades i utbildningen. En elev fick lägga sig på rygg, varefter 10 motståndare ställde upp på kolonn framför honom. Var och en av motståndarna skulle därefter i tur och ordning kasta

Forts. å sid. 26

Volontär — instruktörsaspirant

Den gamla och den nya underbefälsorganisationen

Armén övergick den 1/4 1953 till en ny underbefälsorganisation. Den sista furirskolan enligt det äldre systemet slutar 1/7 i år men dess elever ha redan övergått till de nya förmånligare anställningsvillkoren.

Bakgrunden till den nya underbefälsorganisationen.

Anledningen till att en ny underbefälsorganisation införts är att arméns behov av underbefäl icke har kunnat tillgodoses med det gamla systemet. Tidigare gällde mångåriga kontrakt samt blandlön. Det var många ynglingar som tvekade vid tanken på att binda sig i 4½ år. Blandlönen var icke konkurrenskraftig, jämfört med de löner som erbjudas en yngling på allmänna marknaden. Till detta kom att endast ett fåtal kunde beredas ordinarie anställning efter genomgångna underbefälsskolor. Att vara underbefäl var inget yrke — endast en tillfällighetsanställning. Den snabba personalomsättningen medförde ett stort årligt rekryteringsbehov. (Det årliga rekryteringsbehovet var tidigare 1200 man, enligt det nuvarande endast 540). Det gick aldrig att anställa så många volontärer ens när konjunkturen — militärt sett — voro som bäst. Antalet vakanser i underbefälsgraderna ökade år från år för att hösten 1951 vid infanteriet uppgå till c:a 50 %.

Behovet av något nytt, som kunde säkerställa arméns behov av underbefäl, blev allt större. Löne- och anställningsförhållanden måste anpassas efter på den allmänna marknaden rådande förhållanden. En utökning av antalet pensionsberättigade beställningar för underbefäl i trupptjänst — förutom förbättrade löneförmåner och anställningsvillkor bestämdes som enda framkomliga vägen för att tillförsäkra förbanden erforderligt antal truppinstruktörer.

Den 14/11 1952 utfärdade Kungl Maj:t bestämmelser angående genomförandet av den nya underbefälsorganisationen.

Vad innebär då det nya?

Det nya systemet innebär betydande fördelar för såväl försvaret som för den anställde. Det betyder ett till hälften minskat årligt rekryteringsbehov. Det tillgodoser kraven på kvalificerade instruktörer av underbefäls grad och en förbättring av krigsorganisationens befälskader. Genom den nya organisationen har tillkommit ett stort antal ordinarie furirstater, vilka äro pensionsberättiga-

de beställningar. Utöver den redan befintliga överfurirgraden kommer ett antal rustmästarbefästningar att tillsättas. Den blivande instruktören får såsom instruktörsaspirant en kontantlön av 578: —. Denna lön höjes sedan successivt för att i slutlön för överfurir uppgå till 836: —. För rustmästare blir lönen ännu högre.

Fr o m nästa år skall alla instruktörsaspiranter rekryteras bland de värnpliktiga. Innevarande år ha så gott som samtliga fast anställda vicekorpraler sökt och erhållit anställning enligt det nya systemet. Intill dess det årliga behovet av instruktörsaspiranter kan fyllas med värnpliktiga som inskrivits i vanlig ordning kommer såsom nödfallsåtgärd att anordnas förtidsinskrivning av ynglingar mellan 17—20 år. Dessa förtidsinskrivna samt i vanlig ordning inskrivna värnpliktiga vilka söka till visst förband för att bli instruktörsaspiranter inrycka samtidigt som övriga värnpliktiga på våren men placeras i särskild skola, benämnd befälsskola I. Deras tjänstgöring och avlöning är under det första utbildningsåret lika med övriga värnpliktigas. Efter c:a 9½ månad kommer så befordran till korpral samt anställning såsom instruktörsaspirant, varvid lönen erhålles i kontanter. Aspiranten har en månads uppsägningsrätt från anställningen. Efter instruktörskolans slut blir vederbörande instruktörsaspirant befordrad till extra ordinarie furir, varvid lönen återigen höjes.

Goda framtidsmöjligheter.

Den som under instruktörsskolan visat sig särskilt framåtsträvande kommer att under andra instruktörsåret beredas möjlighet att komma till Försvarets Läroverk i Uppsala för att under två läsår läsa civila ämnen fram till realexamen. Där efter följer c:a 9 mån utbildning vid Arméns Underofficersskola, vilken också är förlagd till Uppsala, varpå följer utnämning till sergeant.

Det är alltså goda framtidsmöjligheter på den militära banan för den värnpliktige, som är intresserad av tjänsten. Att intresset bland de värnpliktiga är stort framgår av att redan i år 280 värnpliktiga efter genomgången I. tjänstgöring sökte som instruktörsaspiranter. Det är mer än hälften av vad som årligen behöver anställas i framtiden. Gallringen av de sökande har i år kunnat göras hårdare än tidigare, varigenom kvaliteten kunnat höjas. Av 850 sökande ha 580 instruktörsaspiranter antagits.

Underbefälet har fått ett framtidsyrke.

En trängelev på arméns motorskola

Sistlidna vinterhalvår hade jag förmånen att få vara elev vid motorskolans motorofficerskurs och jag skall nu tala något om vad detta innebar.

Arméns rörlighet har ökat och detta har möjliggjorts tack vare en långt gående motorisering. För att omhändera denna omfattande och dyrbara motormateriel utbildas befäl av olika kategorier vid arméns motorskola. Med de personella och materiella resurser denna skola nu har, ha alla åtskilligt att lära där, även den som längre tid före en kommandering dit sysslat med motorfordon och motorutbildning.

Kursen börjar med inträdesprov av både praktisk och teoretisk art och den som inte klarar dem blir omedelbart återsänd till sitt förband. I år har skolans ledning fått kontakt med Stockholms Högskola, och de föraök med psykotekniska testningar av motorförare och verkstadsfolk, som pågå där. Dessa prov äro synnerligen intressanta och böra ge goda resultat.

Verksamheten vid motorskolans kurser är så gott som uteslutande av praktisk natur och syftar till att genom ökad personlig färdighet i förandet och vården av motorfordon under kasern- och fältförhållanden ge större förståelse för nödvändigheten av en noggrann och rätt skötsel av denna dyrbara och svårersättliga materiel. För att rätt kunna bedriva utbildning fordras också att bli. känna till vad både personal och materiel tål i påfrestningar under såväl sommar- som vinterförhållanden.

Genom studier av vägtrafiklagstiftning och dennas tillämpning samt praktiska övningar både vid skolan och vid statens bilinspektion får eleven kompetens att bedriva militär besiktningsmannatjänst.

Tiden räcker inte att ge eleven fullständig utbildning på alla motorfordonstyper, men sådan

På väg till fjället med bandvagnar.

Körning med 3-tona traktor, som är på väg att stegra sig.

erhålles på terrängbil och i det närmaste på motorcykel och hjultraktor. Dessutom får eleven lära sig köra bandtraktor, bandvagnar (s.k. vesslor), terrängdragbilar, bärgningsfordon och alla slags jeepar. Därutöver, som jämförelse med andra fordon, formell övning på stridsvagnar.

Vinterövningar bedrevs i två omgångar om c:a 2,5—3 veckor och försiggick i trakten av Idre i nordvästligaste Dalarna. Förflyttningen till och från Idre skedde med motorfordon. 1953 utfördes första omgången och med terrängbil med tunga släpfordon sista omgången.

Aterfärden från andra omgången blev särskilt påfrestande på grund av den hastigt började tjällossningen i dessa trakter. Sälunda blev första dygnets marsch 54 mil i stället för planerade 36. Om man befänskar, att marscherna utfördes i förband, tror jag envar håller med om att prestationerna voro goda.

Orienterings- och tillförlitlighetstävlingar både med bil och motorcykel ingick som ett led i utbildningen.

Avslutningstävlingen med motorcykel gick av stapeln i Eskilstunatrakten med ortens motorklubb som arrangör. Eleverna voro förstas beordrade deltaga för egen utbildning. De flesta civila förare bröto tävlingen efter ett varv (c:a 5 mil) på mestadels s. k. svarta vägar och stigar, varav många sträckor inte ens med bästa vilja i världen kunde rubriceras som något slags farled. Av detta torde svårighetsgraden delvis framgå.

Vårt fältsjukhus i Korea

Svenska Röda Korsets fältsjukhus i Pusan ligger i utkanten av staden. Det är inrymt dels i två stora tvåvåningshus, som döpts till Prins Carls Building respektive Greve Folke Bernadottes Building, dels i baracker, som uppförts omkring dessa byggnader. Huvudbyggnaderna voro, innan de togs i anspråk för Svenska sjukhuset, skolbyggnader för koreansk ungdom. Barackerna har efter hand uppförts av svenskarna. I dessa baracker finnes bl.a. vårdplatser och dessutom inrymmer här olika ekonomilokaler, mäss, förläggningsslokal m. m.

Svenska sjukhuset utgör ett litet samhälle för sig, ett samhälle inom taggtråd. Redan i inkörsporten, "gatan", träffar vi på dess första samhällsmedlem, ordningens upprätthållare, dvs. hospitalspolisen. HP står det i stora, svarta bokstäver på den vita hjälmen. Förutom att upprätta ordning och säkerhet har polisen att övervaka in- och utpasseringen. HP utgöres av svensk personal och verksamheten ledes av en polischef.

Under denna polischef lyder också ett antal koreanska poliser, som avpatrullerar det taggtrådsinrägnade området. De kallas för "Security Guard", förkortat SG.

Inne på sjukhusområdet träffa vi bl.a. på sjukhusets apotek, som bär det klingande namnet "Flygande draken". I samma lokal inrymmer laboratorium. Alldeles intill ligger hospitalets "barbershop", där herr koreabarberaren Mr. Sao har sitt högkvarter. Här blir personal och patienter klippta med stor fermetet och utan kostnad. Mr. Sao erhåller istället lön från hospitalet. Högst av allt älskar Mr. Sao att klippa "rent hus". En hel del av svenskarna ha också accepterat motdet och går omkring ganska renrakade på huvu-

det. Hygieniskt men inte så fullt tilltalande ur skönhetsynpunkt.

För personalens och patienternas tandvård är väl sörjt. Här finnes tandklinik med tandläkare, tandsköterska och tandtekniker. I mån av utrymme tages även koreanska patienter emot i slutna vård. F.n. äro koreanpatienter inrymda i ett mindre antal baracker. I en barack vårdas koreabarn. Aldern på dessa barn varierar från ett par dagar till en fjorton—femton år. Tuberculos är i Korea en mycket vanlig sjukdom både bland barn och vuxna och en stor procent av dessa barnpatienter vårdas just för tbc. En stor del av patienterna kommer till sjukhuset på grund av olycksfall. De flesta olycksfallen får skrivas på trafikolyckornas konto. Amputerade armar och ben är ingen sällsynthet i barnbaracken.

Jag kan inte glömma den tillgivenhet de små med tiden kom att hysa för sina vårdarinnor och vårdare. Ofta komna från en oerhört torftig miljö, en del av dem till och med tiggerungar, en del utan föräldrar och släktingar, var ju detta Swedish Hospital ett paradys för dem. Många av dessa småtingar blevo ofta med tiden bela hospitalets små kelgrisar. De begåvades av personalen med olika smeknamn. En liten pojke, rundhyllt i både kroppen och ansiktet och med glimten i ögat begåvades med smeknamnet "Budda". Han syns i mitten av bildsviten här ovan. Vi hade lille "Baby-San", en liten baby med små barns vana att oftast möjligt väta i byxorna. Men vårdarna i barnbaracken stod inte hjälplösa för sådana små olyckor. Det var för dem bara att sätta i gång och ömsa blöjor. Och Baby-San blev naturligtvis allas vår lille älskling. Där fanns "Zabo", en föräldralös pojke, som fått ena benet am-

puterat efter att ha blivit överkörd av en truck. Inga släktingar kom och hälsade på honom, då det var besöksstid på sjukhuset. Inte underligt att han fick personalens särskilda omtanke. Ett tuggummi eller en chokladbit, och det lilla brunögda ansiktet strålade upp. Ja, jag skulle kunna berättat om många av dessa små och även om den förtvivlan och de tårar, som kom då en del av dessa måste lämna sjukhuset.

För personalens och patienternas underhållning är väl sörjt på Svenska sjukhuset. Hospitalet har egen sjukhuskyrka som är inrymd i en barack.

Det ordnas kurser i språk och fotografering, egen golfbana och pingpongbord samt ett eget fotbollslag, som härjat ganaka framgångsrikt både mot engelska och koreanska lag. Fotbollslaget blev t.o.m. Pusanmästare förra året.

Eget postkontor finnes. Varje söndag kommer sjukhusets tidning ut. Namnet är "Draken" och den utgives i stencilerad upplaga. Den är hällen i den mera lätta stilen och kommenterar veckans händelser en aning respektlöst. I fråga om dagliga nyheter från stora världen och krigshändelserna, få vi hålla oss till den amerikanska tidningen Stars and Stripes. Huvuddelen av dess nyheter berör visserligen händelserna i fjärran östern men även andra nyheter kan smyga sig in ibland. Så var fallet exempelvis då Mora-Nisse vann Vasaloppet. Den nyheten läste jag efter några dagar i Stars and Stripes.

Svenska tidningar äro oerhört efterfrågade men ack så sällsynta. Då en ny avlösnings kommer från Sverige, medför de dagstidningar bl.a. Visserligen äro dessa en vecka till fjorton dagar gamla, men var lugn för att de slukas med ett brinnande intresse.

Svenska klubben är inrymd i en barack. Här är fritidslokal för personalen och här inrymmer även barsvering. Varje tisdag hålles här kamrattafon med allsång, kåserier och andra slag av underhållning. Sista tisdagen i varje månad hylas månadens födelsedagabarn. Som avslutning på varje kamrattafon är sed att utbringa ett leve för gamla Sverige och så sjunges nationalsången. Det är en särskild känsla att så här i främmande land sjunga "Du gamla, Du fria". Tankarna går osökt till hemlandet. Varje ord får liksom en vidare och starkare betydelse.

Ett pittoreskt inslag i sjukhusets liv utgör besöksdagen. Varje söndag klockan 13—15 få de koreanska patienterna mottaga besök. Den koreanska släktkänslan är oerhört särpräglad. Familjen utgör ett väl sammansvetsat kollektiv. Det kommer på ett sådant sätt till synes dessa besöksdagar. I mycket god tid samlas besökarna i en stor kö nere vid gatan. Här kommer gamle Pappa-San med sin lustiga svarta hatt, sin långa pilja och fladdrande vita klädnad. Med sig har han

kanske gamla Mamma-San med grånat hår och brokig klädnad. Unga Mamma-San kommer med sin minste på ryggen, fasthållen av en duk som svepts om midjan. Där kommer unga män med och utan uniform, skolpojkar och skol flickor i sina svarta, prydliga skoluniformer.

Så öppnas då portarna kl. 13. Besökarna visiteras och slussas in. Vi tittar in i en koreanbarack vid besöksstid. Kring varje patient trängs ett varierande antal personer. Oftast en fem à sex stycken, någon gång ännu flera. Den allra minsta familjemedlemmen kanske du ser krypa omkring i patientens släng. Andra sitter uppradade på sängkanten, t.o.m. på golvet kan du få se dem sitta med korslagda ben. Mamma-San har i regel något gott med sig till patienten. En korg med frukt eller kakor eller kanske ett kexpaket. Och det pratas. Koreanen har en underbar förmåga att kunna konversera i timtal. Att prata om väder och vind och om dagens små händelser är ett av koreanernas blygsamma tidsfördriv.

Tiden går. Klockan är 15 och besöksstiden är slut. Så troppar besökarna av för att med all säkerhet återvända på samma sätt nästa söndag.

Och liksom patienterna ständigt växlar på detta sjukhus, så växlar även personalen. Kontrakts-tiden — 6 månader — går snabbt. Nya läkare, sköterskor och vårdare avlöser de gamla. En del kanske förlänger sina kontrakt. Men hur än personal och patienter växla går arbetet och livet på sjukhuset i ungefär samma stil. Något av gamla hjulspår har börjat skönjas. Kriget är en realitet där nere. Hur länge?

Gå med i Kamratföreningen

Det kostar fyra kronor

Anmälan till kompedj eller
kassören fanj. Liedholm,
avd M, T 4

Postgiro 76571

Regementsmuseet invigt

Det som vid kamratföreningens vinterträff den 8. februari tilldrog sig det största intresset var invigningen av regementets nya museum. Musei-nämndens ordförande kapten Brunnby och nämndens övriga ledamöter fanjunkare Lindén, överfurir Hagberg, förrådsman Bergqvist, skräddare Brink och skomakare Persson hade haft bräda dagar för att färdigställa all materiel samt registrera och placera ut alla föremål till den stora dagen. Flera donatorer hade uppträtt de sista dagarna och det gällde att få med alla föremål i montrar och glasskåp.

När regementschefen tog till orda och förrättade invigningen var lokalen till trängsel fylld av en intresserad och sakkunnig publik. Till högtidligheten hade inbjudits alla donatorer, av vilka många hade hörsammat kallelsen. Styresmannen för Kungl Armémuseum, fil dr H. Seitz hade i telegram sänt museet sina varmaste välgångsönskningar.

Det som vid rundvandringen i museet tilldrog sig det största intresset var invigningen av regementets nya museum. Musei-nämndens ordförande kapten Brunnby och nämndens övriga ledamöter fanjunkare Lindén, överfurir Hagberg, förrådsman Bergqvist, skräddare Brink och skomakare Persson hade haft bräda dagar för att färdigställa all materiel samt registrera och placera ut alla föremål till den stora dagen. Flera donatorer hade uppträtt de sista dagarna och det gällde att få med alla föremål i montrar och glasskåp.

Det som vid kamratföreningens vinterträff den 8. februari tilldrog sig det största intresset var invigningen av regementets nya museum. Musei-nämndens ordförande kapten Brunnby och nämndens övriga ledamöter fanjunkare Lindén, överfurir Hagberg, förrådsman Bergqvist, skräddare Brink och skomakare Persson hade haft bräda dagar för att färdigställa all materiel samt registrera och placera ut alla föremål till den stora dagen. Flera donatorer hade uppträtt de sista dagarna och det gällde att få med alla föremål i montrar och glasskåp.

Det som vid kamratföreningens vinterträff den 8. februari tilldrog sig det största intresset var invigningen av regementets nya museum. Musei-nämndens ordförande kapten Brunnby och nämndens övriga ledamöter fanjunkare Lindén, överfurir Hagberg, förrådsman Bergqvist, skräddare Brink och skomakare Persson hade haft bräda dagar för att färdigställa all materiel samt registrera och placera ut alla föremål till den stora dagen. Flera donatorer hade uppträtt de sista dagarna och det gällde att få med alla föremål i montrar och glasskåp.

Forts. å sid. 23

Främste soldat

Av kamratföreningen skänkta hederspriser till kompaniernas "främste soldat" för första gången utdelade.

1244-14-51 Brandt, E. R.

348-11-51 Karlsson, G. H.

75-6-54 Johansson, N. B.

330-12-51 Petersson, P. E. R.

1919-7-51 Göransson, K. H.

142-7-51 Kristersson, S. E.

988-6-49 Eriksson, E. G. H.

Vid förra åldersklassens uttryckning utdelades för första gången hederspris till kompaniernas "främste soldat". Hederspriserna äro miniatyrer av kamratföreningens fana, vilka av kamratföreningen skänkts till regementet för detta ändamål.

För att tilldelas hedersbeteckningen kompaniets "främste soldat" kräves att under utbildningen genomgående ha ådagalagt:

- lojalitet gentemot regementet,
- respekt för order och givna bestämmelser,
- kamratlighet och hjälpsamhet, som tagit sig uttryck i osjälviska handlingar eller på annat sätt visad omtanke om kamratskap och laganda,

d) berömvärdt militärt uppträdande i och utom tjänsten,
e) villighet och förmåga att tillgodogöra sig utbildningen,
vilket allt kan innefattas i begreppet god soldatanda.

Under utbildningsåret 1952—1953 blevo nedanstående tilldelade hedersbeteckningen kompaniets "främste soldat".

2. kompaniet — 348-11-51 Karlsson, G. H.
3. " — 1244-14-51 Brandt, E. R.
4. " — 1919-7-51 Göransson, K. H.
5. " — 142-7-51 Kristersson, S. E.
6. " — 330-12-51 Petersson, P. E. R.
- Korpralskolan — 75-6-54 Johansson, N. B.
12. kompaniet — 988-6-49 Eriksson, E. G. H.

Hänt vid T 4

112. 1944. *... ..* Det var följande året 1944 som denna populära tävling ägde rum. Tävlingsledaren löjtnant S. Olsson hade lagt upp en tvevig och svåraktad bana, som rönt stor uppsattning av deltagarna. Äldre officerare och underofficerare valde regementet med sin ordinarie tjänst huvudsakligen förlagd till expeditioner. Segrande ekipage blev kapten Mattsson och fänjunkare Fält, vilka fick mottaga kapten Th. Heimes ståtliga vandringspris samt regementets silvermedalj.

113. Regementet gästades av Furlands militärattaché överstelöjtnant E. Akerman. Efter en kortare orientering av regementschefen rörande utbildningsomfång m m företogs en rundfärd m-

om T 4:s område. Löjtnant Carlquist visade en verkstadspluton i arbete. Färden gick sedan längs en av löjtnant Benskiöld instruktiv trafikreglerad väg till en brigadamunitionsplats. Efter lunchen visade kapten Thord tillammans med löjtnant Posse sjukvårdstjänst under strid, varil även övervakning av sårade ingick.

I detta sammanhang kan även nämnas att Englands militärattaché, lieutenant colonel H. C. Carden och Canadas bitr militärattaché major J. Wren. Årskans besökte regementet i slutet av förra året. Härvid följde även, i likhet med ovan skildrade

114. *... ..* Våren 1944 genomfördes en rikå utbildningsgrenar, vilket till följande de bästa gästernas stora uttryck.

slutades söndagen den 22. mars med förbimarsch för davarande militärbefälhavaren generallöjtnant Akerhielm. Den ägde rum på Limhamnsvägen i Malmö. Malmöborna fick nu närmare beskåda de trupper, som under de senaste nätterna genom motorbuller, skottflossning och annat stridslarm stört deras nattro. Förbimarschen blev ett imponerande militärt skådespel, som bevitnades av c:a 50.000 askadare. Under en och en halv timme marscherade regemente efter regemente föregångna av sina fanor och musikkörer förbi och tog på detta sätt avsked av sin militärbefälhavare. För T 4:s del frapperades man särskilt av den vackra fanan, den imponerande mängden motorfordon och framför allt av motorcykelavdelningens — den nuvarande trafikplutonchefsskolans — goda hållning och noggranna formering.

254. *Den nye militärbefälhavaren, generalmajor Viking Tamm* mottog och hälsade regementets befälskärer. Generalen ägnade sig därefter åt att orientera sig inom regementet och taga del av de förändringar som ägt rum sedan han för fyra och ett halvt år sedan tjänstgjorde inom militärområdet, då såsom stf militärbefälhavare.

Vid en pressmottagning senare på dagen uttalade generalen bl.a. att det viktigaste, lokal-militära önskemålet här i Hässleholm är en samförläggning av T 4. Den nuvarande uppdelningen på tre förläggningssorter är framför allt ur utbildningsynpunkt synnerligen ofördelaktig. Generalen uttryckte också en förhoppning att denna fråga skulle kunna lösas inom icke alltför lång tid.

155. *Tävlingen i pistolskytte mellan F 10 och T 4*

officerskåren om ett vandringspris som skänkts av ryttmästare Knut Hagen. Tävligen, som omfattade skjutning såväl mot precisionstavla på skjutbana som på skjutstationer mot figurer, vanns efter en jämn kamp av flyggarna. Individuellt segrade kapten Eek, T 4.

175. Inryckte till regementet en kontingent unga damer ur *SKBR — Sveriges kvinnliga bilkörars riksförbund*. Det var 42 st elever som under 14 arbetsamma dagar gnuggades i motortjänst. Chef för utbildningen var löjtnant Posse, som i entusiastiska ordalag betygar sin beundran för bilköristernas brinnande intresse för uppgiften, deras vilja, sega energi och goda förmåga att tillgodogöra sig utbildningen.

235. *Krigsmans erinran och korun*. Rege-

mentschefen meddelade den nya åldersklassen (3 komp) krigsmans erinran vid en högtidlighet, vari hela regementet deltog.

46. *Musikuppvisning*. I läroverkets aula hade musikkåren sin årligen återkommande musikuppvisning inför en intresserad och fullsatt salong. Efter den inledande "Fehrbelliner reitermarsch" med smattrande signaltrumpeter och dundrande trummor följde en hel rad av soloframträdanden på olika instrument. Det var goda prestationer — från den unge musikkorporalens första solistframträdande till akademielevernas bravurmässiga solonummer. Det var en uppvisning som väl vittnade om vår musikkårs höga standard.

86. *Konserterade regementets musikkår* under stor publikanslutning i Rosengården i Karlshamn. "Ett omväxlande och njutbart program och ett utförande som gjorde kompositörerna lika stor rättvisa som det hedrade musikkåren och dess anförare. Kåren bör inte dröja för länge med en ny konsert." Så skrev bl a Sydöstra Sveriges Dagblad dagen efter konserten.

Frivillig fritidsundervisning

I dagarna ha till de vpl utbildade eleverna till ifyllas rörande vare och en intressen för olika fritidsavdelningar.

Personalvårdschefen kan konstatera att dessa vpl i år liksom tidigare härvid reserverat som så, att det näppeligen är till någon förtid att läsa på, varefter de mycket knapphändigt har besvarat frågorna.

Detta är att beklaga, då intressundervisningarna ligga till grund för ämnesvalet vid de frididakurser som äga rum vid regementet under sensommaren och hösten. De praktiska och hobbybetonade kurserna synas vinnas de flesta vinsterna, varvid motorlära, fotografering och träslöjd ligga främst. Bland språkförståelsen leder engelskan klart.

Om anslaget för fritidsundervisningen blir oförändrat c:a 2000 kr torde liksom år 1962—1963 drygt 10 kurser kunna anordnas, förläggas engelska för nybörjare, engelsk konversationskurs, matematik på realskolestadiet, psykologi, beskrifning, fotografering, träslöjd, maskinskrivning (endast för stabefurirer) samt dubblerade motorkurser.

Vid sidan av dessa kurser kommer studiebidrag att lämnas dem som under året läser något ämne per korrespondens vid något av korrespondensinstituten. Var och en som önskar erhålla bidrag har att anmäla sina studier till personalvårdschefen kapten Ramstedt eller personalvårdsassistenten pastor Lindvall.

Nemesis

Av fanjunkare L. Lundgårdh

I den lilla skånekyrkans sakristia stod juldagsmorgonen anno 1836 kyrkoherden och tummade eftertänksamt kaftanens vida veck. Ottesången var förbi, och han väntade nu på högmässans ingångsspsalm. Kyrkoherden var vid den tiden ännu i sina bästa år, den obrutna kraftmänniska, av vilken så mycket gott och stort komma skulle. Ett år blott hade han ätit den skånska församlingens tiondekaka, men det året syntes honom långt nog, ehuru han ännu hoppades att genom kärlek och ärligt arbete vinna dessa hårda, halvilda människor för sig och evangelium. Vad allt hade han inte fått genomlida sedan den dag, då han satte sin fot i denna undångömda, försummade församling. Ingen stund gick han säker till liv och lem bland dessa bönder, som hatade prästen för sanningen, han predikade. Ofta i prövningens ögonblick kunde han säga sig själv, att förr skulle Kungakällan, som flödade så frisk och klar invid kyrkomuren, sina, än dessa människor förmås att vända åter från de onda vägar, de slagit in på.

Dryckenskap, hordom, vidskepelse, de lastens brunnar, vilkas stank han dagligen berördes av, kvalde honom dock i denna stund mindre. I hans huvud rörde sig tankarna kring det, som hänt denna natt och varom det nu med all sannolikhet doblades och kivades till krogstugan nere på "gästis".

Ett skott i natten ute på ett stormrört hav — då vet strandfolket, att människoliv är i fara, de vet också, att byte väntar den, som i rätt tid håller sig framme. Prästen hörde skottet, det ökade som ett långdraget nödrop över kullarna vid Vik, han såg också skenet på backkrönet, tjärtunnan, som brunnit sedan mörkrets inbrott och släcktes först när nödskottet small ute på havet. Han visste vad allt detta betydde, han visste även, att de män han i nattens mörker sett skynda ur gårdarna, över fälten ner till stranden, icke gått ut för att rädda utan för att plundra och döda, därest havet lämnar något liv kvar i denna stormpiakade natt. Kunde han tåga med detta? Skulle ogärningsmännen även denna gång gå fria och straffet aldrig nå de gudlösa?

Tunga fötter trampa upp för sakristitrappan, dörren gnisslar på sina järn. Ljuslågan på bordet darrar i vinddraget, fladdrar till och slocknar. I det gråbleka gryningsljuset ser prästen en man komma in i sakristian, så en till och därpå ännu en, varpå dörren går igen med en smäll. Prästen känner dem, han vet var de voro i natt och han vet också varför de komma. Lugn och kall är han,

när han vänder sig mot de tre och rösten klingar skarp som lillklockan i tornet, när han säger:

— Ljuset slocknar vid ditt inträde, Påvel. Betyder detta, att du är en mörkrets man?

Från oblyga läppar kommer svaret:

— Käften glömmet du aldrig hemma, präst.

Och med stigande hetta:

— Nu komma vi för att säga dig detta, att löper du till snok eller länsman med något som händer i natt, så vill det bli din sista färd. Vi bönder veta att hålla ord i slika ting.

Om kyrkoherden sades det av hans samtid, att han ägde siarens gåva.

När vrakplundraren väste fram sitt hot under de heliga valven, drog en sky av harm över de stråva dragen, ögonlocken föllo igen som ville han utestänga synen av de råa fridstörarna, ansiktets muskler spändes, och när han åter såg upp, var det med fjärrskådarens inåtvända, drömmande blick. Höjande handen talade han med djup genomträngande stämman:

— Jag ser nu svaret på frågan, som kvalt mig i nätter och dar. Ej över eder men över edra barn skall straffet komma. Gud, den outgrundlige och vise, har misakund med eder för eder okunnighets skull, men edra barn, som skola känna men ändå förakta hans bud, skall hans arm nå. Ett tecken vill han giva eder, och kom ihåg det. I rövare och ogärningsmän, och för det vidare till edra anförvanter: När Kungakällan är torr, då är straffet nära.

Så talade prästen till de tre, som i den gråbleka morgonen med det kuvade djurets skrampel i bliken långsamt smögo mot sakristians utgång.

En man stod en soltung juliiväll vid randen av

Kungakällan. Fyrtio år ligga mellan den kvällen och julmorgonens profetia. Ett nytt släkte har tagit byns korsvirkesgårdar i arv och på månet ställe har korsvirkeshuset rymt platsen för en herreboing i tegel. Tjälrelden kastar icke längre i stormiga nätter sitt sken över kullarna vid Vik och vrakplundrarnas ätt är folkhögskolebildad, storaktig och förnäm. I mitten av byn, där välgvisaren pekar med en arm åt staden och med en annan åt obygdén, ligger krogen i otillständig närhet av kyrkomuren.

Mannen vid källan stod den kvällen och rörde eftertänksamt med sin käpp bland alger och grodnate i randen av vattenspeglén. Då och då mumlade han och skakade bekymrad sitt gråa huvud.

— Ja, ja, sade han till sig själv. Vid Mickelsmäs finns här icke en droppe. Han stötte sin käpp ner bland kiselstenarna på källans botten, böjde sig och granskade djupet.

— Hm... Tio tum, icke mer. A Herre Gud, att jag skulle leva den dagen.

Så rittade han på sin gamla rygg, gned den gång på gång med handens avvigsida och stirrade med sin skumma, halvt slocknade blick upp över backen, där en stor bondgård låg, bred och säker under väldiga popplar, vilkas kronor den eviga östtan hade böjt åt väster.

— Ja, ja, fortsatte den gamle talet för sig själv, så skulle det gå. Han sade det, prästen: När Kungakällan är torr... I fördärvet skulle de, den ene efter den andre. Han däruppe — han pekade med sin darriga, krokiga hand på gården, i vilken hans egen son bodde — han däruppe är snart färdig. I går pantades vagnshästararna, i morgon kommer kanske turen till herrskapsvagnen och nästa dag går kanske seldonen med silverbeslagen. Våra synder! Ja, ja, nog hade vi vår del, men deras egen del är icke mindre. Varför slösade de, varför byggde de, varför levde de som galningar?

Medan den gamle vid källan jämrade sig över olyckan, som med smygande steg skred fram genom den gamla byn och gläntade på dörrarna än här och än där, trädde en man ut på gästgivaregårdens trappa. Han var bred och satt med ett stort, eldrött ansikte och små, listiga ögon, halvt igenmurade av djupa valkar. Han पोste av välmåga och kisade mot solnedgången, som brandröd välvde sig över den backiga synranden. Så flyttade han blicken, så att den kom att vila på gården uppe på backen och ett skadeglatt smil gled över de tjocka läpparna.

— Det blir den förste, sade han tyst till sig själv. Sedan kommer de andra, den och den och den...

Och han nickade kort och kraftigt, under det att de små listiga ögonen gled från den ena till den andra av de stora gårdarna, som lägo där så säkert och välmående i trädskuggan utmed byga-

tan, som om aldrig en olycka gått över deras trösklar.

Och krögaren på trappan fortfor att tala för sig själv.

— Nu sucka de och vändas, slå sig för pannan och källa sig själva för dårar, deras hustrur gråta och barnen gråta därför att mödrarna göra det, de gamla sitta förskrämda i vråna och våga icke tala, emedan de själva tro och de unga tro, att det är deras synder, som bli straffade. Och under allt detta står jag här på min förstutrappa och kan peka på denna dörr och säga: Sen hit, I som nu jämrén, gråten och förbannen, genom den dörren ha de gått, alla era stora, vråkiga gårdar, alla era blanka, krämade springare, silverseldonen, de rasrena korna, silvret och kopparn på hyllorna, linnet i skåpen, edra söners fadersarv och edra döttrars hemgift. Här i krögarens pung ha de hamnat.

Och den fete mannen skrattade ett djupt kluckande skratt medan de smala ögonstrimmorna glittrade av skadeglädje.

Men i den stora gården uppe på backen i en kammare innanför storstugan satt en liten blek kvinna och vaggade sitt barn. Barnet var oroligt och jämrade sig högt i sömnen, genom den kvinnan märkte det ej. Med stela, ångestfyllda blickar stirrade hon ut genom fönstret, framför vilket en lönnkrona bredde sina styva, orörliga blad. Den lönnen... Vilka minnen den väckte! Dess gröna jättenystan som årstiderna vindat upp, hade såsom i dag lagt sin skugga över detta rum, den gång hon som tjuogoårig brud trädde in på den rike Påvels gård. Livet log, och hon kunde icke se sig mått på allt detta gröna, som i dag bar allt sommarens överflöd, hon ville gripa efter de gyllene knippen, som den flyende solen strödde in under grenar och blad och hon skrattade av glädje, när en hel fågelsvärm kom och slog ner i det gröna nystanets topp. Hur lycklig den tiden och vad han var om den store, sävliga Påvel! Men sommaren gick och hösten kom. Lönnkronan utanför kammarfönstret flammade som ett jättebål i den mörka stormiga dagen, de röda och gula löven yrde som gnistor i rymden och som gnistor utan mål och mening virvlade hennes tankar i de långa, ensamma kvällarna. Ty ensam satt hon för det mesta. Hon förstod icke genast, att det var krogen, som tagit honom, mannen, till vilken hon kommit av kärlek och som av kärlek tagit henne till sitt hus. Hon hade så svårt att fatta, att en ung, frisk människa med ett rikt, gott hem och en hustru, som ville giva sitt liv för hans välgång, kunde finna någon glädje i ruset eller i umgänget med de råa männen i skänkstugans kvalm och rök. Men hon kom att förstå detta och ännu mera. Aren lärde henne, att den som börjat rusa mot fördärvet

Fortf. å sid. 23

MOTORSPORT

Den numera årligen återkommande I. MID motortävlingen arrangerades i år av T 4. Regementet hade mycket att försvara från föregående år. Men goda resultat kan inte nås utan träning. Denna påbörjades i slutet av mars, och under den följande månaden bedrevs träningen så, att T 4-ekipagen deltog i ett flertal "civila" tävlingar samt tre av T 4 motorsektion anordnade och ledda tävlingar. Intresset för denna tävlingsform har på regementet varit mycket stort och antalet deltagare därefter. Tyvärr är antalet fordon begränsat främst i fråga om bilar, men regementet har kunnat ställa upp med åtta ekipage såväl i bil- som mc-klassen under samtliga träningstävlingar. Av dessa fingo i I. MID motortävlingen sex ekipage i vardera klassen deltaga. Ändamålet med denna träning var att träna upp den personliga färdigheten hos såväl bilföraren som kartläsaren och samarbetet dem emellan samt att få fram de bästa ekipagen.

Den första träningstävlingen, som kördes, arrangerades av Motorklubben Tändstiftet i Malmö den 29. mars. Det var en dagtävling med ett deltagarantal av 60 i bilklassen och 20 i mc-klassen. Tävligen var trevligt arrangerad och ekipagen var inte bundna till bestämda vägar utan hade valfrihet. Tyvärr var tävlingen alltför lätt beroende på att arrangörerna var tvingade att sänka hastigheterna. Ett 20-tal ekipage i bilklassen och ett 10-tal i mc-klassen klarade sig runt utan prickar och bland dem återfanns T 4-ekipagen serg Håkansson—Svensson och löjtn Lindstedt—Oldensten i bilklassen och i mc-klassen överfurirerna Thuresson, Hurtig och Lindqvist.

Nästa "civila" tävling kördes i trakten av Simrishamn den 12. april. Deltagarantalet var ringa och banan lätt. Ett par av T 4-ekipagen fick emellertid på denna tävling en nyttig läxa, som då sved ordentligt. Deltagarna måste själva efter en förebild rita in banan, men i tävlingsivern brast noggrannheten och resultatet blev 20 prickar

extra för missade passerkontroller. T 4 hävdade sig trots detta väl med seger i såväl bil- som mc-klassen genom ekipagen Håkansson—Svensson och överfurir Thuresson.

Den första "civila" nattorienteringen kördes i Kristianstad med hela skånska eliten på startlinjen. Banan mätte 27 mil och kördes på för ekipagen valfria vägar. Tävligen var mycket väl upplagd och svårigheterna för såväl förare som kartläsare väl avvägda. För T 4:s del blev resultatet mycket gynnsamt med 1. plac, en delad 2. plac och en 5. plac samt första och tredje lagpriset. För de goda placeringarna svarade serg Håkansson—Svensson, löjtn Lindstedt—Oldensten och löjtn Posse—Benskiöld.

Jämsides med de ovan relaterade tävlingarna kördes tre rent "militära", anordnade av T 4 motorsektion, med löjtn Jakobsson och serg Gussing som tävlingsledare. Utan att närmare gå in på resultaten av dessa tävlingar konstaterar man, att dessa voro avsevärt hårdare och mer lärorika än de civila, vilket främst bör tillskrivas tävlingsledarnas förmåga och blick för denna tävlingsform.

Hade nu dessa träningstävlingar givit önskat resultat? På den frågan vägar man nog svara ett oreserverat ja. Ekipagen hade fått säkerhet, vana och noggrannhet.

Var T 4 nu moget att ställa upp och försvara sin position från föregående år i I. MID motortävlingen? Resultatlistan kan ge svar på den frågan. Till denna tävling äger samtliga förband inom I. militärområdet rätt att sända sex bil- och sex mc-ekipage. Banan är uppdelad i två etapper — en dag och en natt. Den sammanlagda längden brukar hålla sig omkring 30 mil och i år var, som tidigare nämnts, T 4 arrangör. Tävligen gick i trakten av Klippan med nattetappen på Hallandsåsen och dagetappen på Söderåsen. Trots ett par malörer på banan konstaterar man, att tävlingen var av mycket hög klass. Banan var svår och

Segrarna i I. MID motortävlingen, standardbilklassen, serg Håkansson och Svensson mottager sitt pris av regch.

mycket omväxlande och ställde stora krav på såväl förare som kartläsare. Storfavoriterna infridade allas förhoppningar, och återigen segrade serg Håkansson—Svensson i standardbilklassen, där löjtn Posse—Benskiöld belade andra platsen. Terrängbilklassen såg också T 4 som segrare — serg Nilsson—Wikner. I mc-klassen belade T 4 sex av de åtta första platserna med överfurir Thuresson som segrare och furir Aurell som tvåa. Lagpriset örövrades av T 4 med mycket stor marginal.

För första gången arrangerades i år militär-mästerskap i bilorientering. Den gick i trakten av Malmköping i Sörmland. 50 ekipage voro uttagna till denna tävling och uttagningen var grundad på tidigare meriter. T 4 fick med två ekipage — löjtn Lindstedt—Oldensten och serg Håkansson—Svensson. Tävligen kördes med en natt- och en dagetapp. Nattetappen var endast 13 km och kördes med helt släckt belysning. Ljusförhållandena gjorde, att den etappen blev lätt och föga utslagsgivande. Dagetappen blev sålunda helt utslagsgivande, och till det bidrog verksamt banans längd (34 mil) och den höga hastigheten. Tävligen avslutades med ett manöverprov för såväl förare som kartläsare, där den förstnämnde rattade jeep och den sistnämnde personbil. En malört i bägaren för många deltagare var prickbelastningen för fordonsakador, vilket serg Håkansson—Svensson fick erfaras. En liten buckla på fälgen gav dem fyra prickar och berövade dem därmed kanske segern. Nu blev det en hedrande fjärde plats. Löjtn Lindstedt—Oldensten kom in på 10. plats. Båda dessa placeringar måste betraktas som goda,

då en stor del av de 50 deltagarna räknas till svenska eliten i bilorientering.

Ytterligare en av de våra har under vårens motortävlingar hävdad sig i nationella sammanhang. Serg Nilsson blev på grund av tidigare meriter en av de 20 i armén uttagna att deltaga i *sexdagars-tävlingen för mc*. Tävligen gick i slutet av maj i trakten av Borås. Han låg under hela tävlingen mycket bra till och hans skicklighet sattes många gånger på hårda prov. Han erhöi emellertid en onödig prick och åkte därmed ned på sjunde plats. Det var dock en prestation att med en sådan relativt ålderstigen mc klara sig tävlingen igenom.

Under vårens tävlingar har serg Håkansson—Svensson alltid toppat prislistan och i de flesta tävlingar segrat. Det är ett ekipage med stor körskicklighet hos föraren, noggrannhet och stor rutin hos kartläsaren. Att goda resultat uppnåtts är under sådana förhållanden ej att förvåna sig över.

Öfurir Thuresson, mc-klassen, har under våren vunnit de flesta tävlingar. Styrkan hos honom ligger främst i förmågan att läsa kartan. Noggrannhet och rutin har han genom många tävlingar förvärvat.

Det goda resultat som uppnåtts under vårens tävlingar manar till fortsatt verksamhet. Motorsektionen har också redan börjat planlägga höstens träning.

Utdrag ur resultatlistan:

MK Tändstiftets värorientering.

Bilar: Serg Håkansson—serg Svensson 0 prickar, löjtn Lindstedt—löjtn Oldensten 0 prickar, fanj Centervik—fövr Ek 1 prick, major Källman—serg Granér 6 prickar, löjtn Posse—löjtn Benskiöld 7 prickar.
Mc: Öfu Thuresson 0 prickar, Öfu Hurtig 0 prickar, Öfu Lindqvist 0 prickar, Öfu Larsson 1 prick, Öfu Aurell 11 prickar, furir Sax 15 prickar.

SMK Kristianstads orienteringstävling.

Bilar: 1. Serg Håkansson—serg Svensson 4 prickar, 2. Löjtn Lindstedt—löjtn Oldensten 7 prickar, 3. Löjtn Posse—löjtn Benskiöld 29 prickar, 12. Fanj Centervik—fövr Ek 57 prickar, 19. Serg Nilsson—serg Wikner 69 prickar, 25. Major Källman—löjtn Flörén 92 prickar, 27. Löjtn Rawenius—fänrik Olsson 112 prickar.
Lagtävling: I. T 4 Mk lag I, 3. T 4 Mk lag II.

I. MID motortävlingen.

Klass A: 1. Serg Håkansson—serg Svensson 34 prickar, 2. Löjtn Posse—löjtn Benskiöld 48 prickar, 4. Löjtn Lindstedt—löjtn Oldensten 57 prickar.

Klass B: 1. Serg Nilsson—serg Wikner 46 prickar, 4. Löjtn Rawenius—fänrik Olsson 52 prickar, 9. Fanj Centervik—fövr Ek 119 prickar.

Klass C: 1. Öfu Thuresson 118 prickar, 2. Fu Aurell 127 prickar, 4. Fu Sax 145 prickar, 5. Öfu Lindqvist 157 prickar, 6. Öfu Hurtig 166 prickar, 8. Öfu Larsson 194 prickar.

Lagtävling: I. T 4 327 prickar, II. P 2 590 prickar, III. I 7 601 prickar.

MILITÄRMÄSTERSKAPET I FÄLTÅVLAN.

Krävande värfälttävlingen i Bergslagsbygd.

T 4 skickade i år för första gången ett lag till MM. Varje förband från armén, marinen och flygvapnet hade rätt att starta och från T 4 hade anmälts 1 off, 1 uoff och 2 ubef. Laget bestod av löjtnant Arvidsson, sergeant Svensson samt furirerna 93 Nilsson och 105 Bengtsson. Tanken på någon toppplacering förefanns nog inte, men kvarvetten var överens om, att deltaga — kämpa vill — alla måste "gå runt". Tidigt en måndagsmorgon åkte vi från T 4 med den nya Volkswagenbussen. Efter en underbar färd genom värfagra nejder anlände vi på eftermiddagen till Kungl Bergslagens artilleriregemente.

Vi gick tidigt till kojs, då revejen skulle gå redan kl 0300. Först s k "fökräckt" frukost och därefter 5 mil i bussar mot för oss okänt mål. Banans huvudsträckning gick över ett oändligt antal höga bergknallar och genom blöta kärr i den vilda och otillgängliga Karlskogabygden. Något om de olika grenarna. Se kartan!

1. A—B. Punktorientering omkring 4 km.

10 st orienteringspunkter omväxlande i och utom banan. Max avstånd utom banan = 1500 m. Provet var ytterst krävande och karttypen, okänd för oss, vållade en del prickar. 1 mm fel gav ett så kraftigt tidstillägg som 3 min = 3 poäng. Bäst av de våra lyckades rutinerade sergeanten Svensson med endast 5 mm fel. Därefter följde löjtnant Arvidsson och furir Nilsson på 14 mm fel — ett medelgott resultat. Från riktkäppen fick man förflytta sig omkring 5 m till en skärm med nålar. Under denna korta förflyttning, och då tävlingsnerverna är spända, är det ytterst lätt att tappa greppet om kartan. Med andra ord — den tävlande har t ex rätt torp vid riktkäppen, men sätter nålsticket i ett annat torp då han står vid skärmen (kontrollanten).

Råd: Medför alltid nålar och gör nålsticket vid riktkäppen.

FÄLTIDROTT

2. Fältskjutning, kpiat.

Under punktorienteringsmomentet ingick fältskjutning med kpiat m/45.

Poängbedömning: 1 bom = 2,4 poäng i tillägg. Antal skott per stn: 10 st.

Mål	Skjutställning	Avstånd	Tid
Motalamål	Stående	45 m	Obe gränsad
Huvudmål	Liggande	60 m	"
Anka	Knästående	43 m	"

Skjutningen var lätt, men resultatet blev i allmänhet inte så bra. Vid 1. stn ute på ett fält blåste en kraftig vind, och många skyttar höll här dessutom för högt — och sköt över.

Råd: Skjut mycket i "ställningar". Kom ihåg: Ju högre ställning, desto lägre riktpunkt!

3. Förflyttning 11 km å vägar och stigar samt fältskjutning med gevär.

Vid B utbyttes kpiat mot gevär och en liten promenad på 11 km började. Maxtiden var 2 tim och 20 min, och då ingick skjuttiderna för 3 stn. Fältskjutning gevär vid C.

Bedömning: 1 bom = 3,6 poäng i tillägg. Antal skott per stn = 6 st.

Mål	Skjutställning	Avstånd	Tid
1/1 fig profil	Liggande	310 m	Obe gränsad
1/6 fig	Liggande	125 m	"
Hund, front	Knästående	135 m	"

Skjutningen var mycket väl avvägd och kan under rådande förhållanden anses som medelvärd. Resultatet blev ganska gott, och bäst lyckades löjtnant Arvidsson med 17 träff av 18 möjliga. Endast 1 bom på stn nr 1. Sergeant Svensson sköt som vanligt bra — 15 träff.

Råd: Skjut ofta på träning i knästående mot lämpliga mål (1/5, 1/4, hund, motalamål). Avstånd 100—150 m.

4. Orienteringsmomentet.

Till målet för förflyttningen (D) — starten för orienteringslöpningen hade de tävlande i regel använt omkring 3 tim och 15 min. Blåbärsoppan

och bullarna smakade förträffligt. Efter en joggning på 15 km skulle nu tävlingen avgöras med hårdkörning 10.250 m (fågelvägen) över 6 kontroller. Bandetaljer och kontroller framgår av kartan här nedan.

Svårigheterna började omedelbart efter starten. I sträckan — sydöst 400 m — var en brant uppförsklättring över jätteblock och genom täta snår. Det sprängde i bröstet och dånade i lungorna — men där stod skärmen.

Av T 4:s deltagare gjorde alla goda löpningar utan några större misstag. Furir Bengtsson gjorde en utomordentlig löpning och fick bästa T 4-tid.

Banans sista 500 m var snitzlade och aldrig har väl ett målskytte syntts skönare än då siste man i T 4-laget, startnr 141, på stumma ben spurtade i mål. Fyra hade startat, alla var i mål.

Råd:

- Börja träningen senast i februari.
- Använd ofta en karttyp, som liknar kartan över tävlingsterängen.
- Spring minst en hård träningstävling över tävlingsdistansen.
- Experimentera. Vad tål magen bäst i samband med hård fysisk ansträngning? Russin — druvsocker — blåbärsoppa m m?

I. MID:s BUDKAVLEORIENTERING.

3 dagar efter MM arrangerade A 3 i Kristianstad I. MID:s budkavleorientering.

Efter middag och upprop vid A 3 kördes 1. sträckans män till startplatsen. Långt ut i "ödemarken" gick färden. Starten gick kl 2200 vid Nyteboda i Blekinge, 1 mil nordväst Olofström. Samtliga förband startade. Från T 4 startade två seniorlag och ett old-boyslag. Hoppet ställdes till 1. laget (furirerna Bengtsson och Nilsson samt överfuriren Thuresson) samt i någon mån till old-boyslaget (fanj Lundström, förvaltare Ek samt kapten Ramstedt). Namnen är nämnda i den ordning, som sträckorna löptes.

Spänningen vid nattsträckans mål var stor. Till sist visade det sig att T 4:s furir Bengtsson åter gjort ett utmärkt lopp. T 4:s 1. lag låg på 2. plats. Furir Bengtsson hade dock otur — slagen med 12 sek. Sträcksegern var Ing 2:s. Fanjunkare Lundströms ömmande hälsena spolerade old-boyslagets chanser. Den i vanliga fall ytterst säkare fanjunkaren använde minst ett halvt natttraktamente innan målyktan skymtade i Olofströms utkant.

Då 2. sträckans män samlades till start kl 0400 på morgonen visade de intet om nattens resultat. Spännande ögonblick. Vem får starta först? Med

Forts. å sid. 24.

ORIENTERINGSMOMENTET 10 250 m

Start: Där bäcken lämnar sjön 4 mm norr "T" i Malmhöjden. Se uppsatt karta!

Kontroll 1: Sydöst 400 m. Uppå på östra delen av jordhöjden omedelbart norr "h" i Malmhöjden. Obs! Kraftledningens förskjutning.

Kontroll 2: Öst till syd 3 700 m. Torpet 11 mm öster Lobergstj sydspets.

Kontroll 3: Öster 800 m. På södra stranden av tjärnen 9 mm västnordväst Fisklösens nordspets.

Kontroll 4: Söder med dragning mot öster 2 200 m. Sänkan mellan de tre bergen 8,5 mm sydväst Fisklösen (gården). Se uppsatt karta vid kontroll 3!

Kontroll 5: Öster 2 150 m. Sydspetsen av mossen 2,5 mm norr "tj" i Bastkulltj.

Kontroll 6: Nordost 500 m. Sydspetsen av västra lilla tjärnan 2 mm söder Mörttj sydspets. Obs! Övergångar över bäcken mellan tjärnen norr kontroll 5 och kontroll 6 utmärkta med rödvita snitzlar.

Mål: Öster 500 m. Följ snitzling från landsväg — bäckkorningen öster kontroll 6.

FRIIDROTT.

Regementets idrottsförening anordnade *Göingemästerskapen i terränglöpning* söndagen den 12. april. Banan hade strängats av sergeant Gussing och furir Arthur Jönsson. Start och mål var på ängen bakom T 4 sjukhus och banan sträckte sig ut i Geddestorpsterrängen. Det vackra vädret hade samlat många åskådare. Ett femtiotal löpare, fördelade på fem klasser, fullföljde tävlingen. Av de våra placerade sig korpral Gunnar Bengtsson som tvåa på långa banan. I klass III korta banan belade regementets representanter andra plats i lagtävlingen.

Vid "*Vårspelen*" i Osby placerade sig furir Arthur Jönsson som trea på 400 m med tiden 56,0 sek. I tusenmetersloppet för juniorer nådde furir Nils-Erik Andersson andra plats efter att ha lett hela loppet. På sista tio meterna fick emellertid den lovande "Löpar-Nisse" ge sig och nådde tiden 2,49,0 min. Instruktörseleven A. Nordström blev trea i höjdhopp på 1,60 m. Denne pojke har framtiden för sig inom den fria idrotten. Vid den nu pågående "friidrottsveckan" klarade han utan större ansträngning 1,69 m.

För att stimulera idrottsintresset har Riksidrottsförbundet, i likhet med tidigare år, utlyst en tävlan mellan militära förband om största antalet innevarande år t o m 31/11 fullgjorda *prov för Riksidrottsförbundets manliga idrottsmärke* (procentuell beräkning). Detta märke är icke något elitmärke utan utgör ett bevis på en allsidig fysisk spänst och har därför väsentligt värde för den fysiska beredskapen. Vid fjolårets tävling uppnådde regementet en femteplacering inom grupp 1 med procentsiffrorna 30,98.

Regementets idrottsförening har i år anordnat Svenska Friidrottsförbundets propagandatävling på hemortens banor "Friidrottsveckan 1953" och har därmed gjort en god start för det kommande idrottsmärkearbetet. Resultatet av "Friidrottsveckan" kan tyvärr inte meddelas i detta nummer enär tävlingen ännu inte är avslutad.

IDROTT

SIMNING.

Obligatorisk simundervisning är sedan några år tillbaka anbefald inom försvarsmakten. För att stimulera denna anordnas årligen två tävlingar mellan de olika förbanden, dels om arméinspektörens vandringspris, som tilldelas det förband, som under sommaren lyckats simutbilda största procentuella antalet av de vid inryckning icke simkunniga, dels en simborgartävling, gällande största procentuella antalet 200-metersprov hos hela årskontingenten.

Regementet placerade sig vid fjolårets tävling avseende antalet avlagda prov för simborgarmärket bland 57 tävlande förband som nummer 21 med procentsiffrorna 74,58. Inom den grupp i vilken T 4 tävlar uppnåddes en åttondeplacering. I årets tävling gäller det att förbättra fjolårsresultatet och vi hyser gott hopp om att lyckas därmed men det kräver en kraftig insats av all den aktiva personalen.

REGEMENTSMUSEET INVIGT

Forta. från sid. 12

tenblad och löjtnant Ph. Stjernborg. En vägg har reserverats för fotostatkopior av ursprungshandlingar från T 4:s första tid, varibland märks utnämmandet av Wendes trängbataljons förste chef, överstelöjtnanten I. A. Virgin. På en annan vägg hänger en "karta över T 4 ägo-område invid Hesselholm inom Kärråkra by", uppgjord år 1906 av dåvarande lantmätaren i Hesselholm Mebius. Under denna karta står en monter, vari man i skala 1:400 kan studera "T 4 etablisement i första utbyggnadsstadiet", sådant det såg ut omkr år 1930.

I övrigt finns det i museet ett flertal montrar med uniformsdetaljer, paradattribut, gamla instruktionsböcker och mycket annat. I en av dessa kan man beskåda "Snapphanens" företrädare "Trängsoldaten", om vilken för övrigt står att läsa på annan plats i detta nummer. Ja, detta och en hel del annat ägnade sig museibesökarna åt att studera och det var många som lät en slant singla ner i den nära utgången placerade gamla vagnslyktan, som på ett finurligt sätt gjorts om till en sparbössa.

B. B.

SKYTTE

T 4 PISTOLKLUBB.

Under år 1952 redovisade klubben 31 st aktiva skyttar. Intresset för pistolskjutningen är för närvarande mycket stort och medlemsantalet för år 1953 kommer säkert att överskrida fjolårets siffra. Orsaken till det stegrade intresset torde vara de många skjutningarna om vandringsprisen, ett 10-tal st, där det tävlas i skol-, fält-, duell-, cup- med flera skjutningar. För tillfället tilldrager sig största intresset tävlingen om fanj Emil Ahlströms vandringspris, fyrklubbstävlingen T 1—T 4 samt kampen mot uoffkårens i Kristianstad och P 2 om general Ehrenswärds vandringspris. Denna sistnämnda tävling avhålls söndagen den 28/6 med P 2 uoffkår som arrangör.

Vårsäsongen startade redan den 31 januari med månadskjutning nr 1. Sedan har de olika tävlingarna kommit slag i slag och för närvarande har ytterligare 15 skjutningar anordnats av klubben. Dessutom har klubben deltagit i flera skjutningar utom Hesselholm. Inom klubben pågår en "Ligatävling" där alla skjuter mot alla enligt seriensystem. Ett 20-tal skyttar deltagit i denna liga. Några resultat från vårens tävlingar:

Månadskjutning:

Januari: Klass III mfanj S. Boo 158 poäng, klass II serg B. Mjörnmark 139,8 p, klass I mfu N. Nilsson 126,7 p.
Februari: Klass III kapt S. Eek 157,1 p, klass II fanj K. Johansson 140 p, klass I serg A. Bengård 144,3 p.
Mars: Klass III öfu E. Klang 162 p, klass II meerg T. Lennström 141,5 p, klass I serg A. Bengård 128,5 p.
April: Klass III lagerch G. Hansson 165 p, klass II serg B. Mjörnmark 132,4 p, klass I serg A. Bengård 155,9 p.
Maj: Klass III kapt S. Eek 163,4 p, klass II serg B. Mjörnmark 161,9 p, klass I serg A. Bengård 129,7 p.

Blåta resultat i övriga tävlingar:

"Captävlingen" 29/5: Segrare kapt S. Eek, 2. serg. E. Boo.

"Mörners talrik" 2/5: Segrare öfu E. Klang, 2. lagerch G. Hansson.

Vid skjutningar om fanj Ahlströms och serg Thellanders vpr tävlas 4 gånger, varvid 3 st räknas för den slutliga tävlingen. Efter två avverkade tävlingar är ställningen om

"Thellanders vpr": Serg B. Mjörnmark 70 träff, kapt Eek, fanj K. Johansson och förv E. Ek 67 träff samt mfanj B. Boo 399,5 p.

Fanj E. Ahlströms vpr: Förv E. Ek 414,5 p, mfanj S. Boo 399,5 p.

Söndagen den 7/6 avhölls den årligen återkommande tävlingen mellan Eslovös, Kristianstads, Solvesborgs och T 4 pistolklubbar. Årets tävling anordnades av Solvesborgs pk. Från T 4 deltog 6 skyttar som med den åran försvarade klubbens färger. Segrare i hela tävlingen blev serg B. Mjörnmark. Övriga placeringar blevo bland de bästa nr 6, 7, 8, 9. 47 skyttar deltog.

NEMESIS

Forta. från sid. 17.

är lik en man, som givit sig på språng utför en brant stupande backe. Han kan icke stanna i sitt lopp även om han vill det.

Nu satt hon denna afton och vaktade med ångest i sitt hjärta på att få höra mannens steg på stugugolvet. Hon kunde icke förklara, varför hon just denna dag känt en sådan oro inom sig. Till sist förmådde hon icke stanna, utan svepte en duk om huvudet och sprang ut på gården. Ett ögonblick blev hon stående villrådig, därpå skyndade hon nedåt den lilla allén, som förde till byn. Den gamle svärfadern kom stapplande uppför backen, ropade efter henne, men hon hörde det icke. Hon kom till bygatan och smög skyggt fram utmed hagtornshäcken, hon, som en gång gått så stolt och rak samma väg. Slutligen nådde hon kyrkogrunden. Här stannade hon och såg över mot gästgivaregården. Därinnifrån ljöd skratt och skräk. Ett ögonblick tänkte hon gå dit in, glänta på dörren åtminstone, men ändrade föresats och skyndade samma väg tillbaka. När hon nådde gården hörde hon en av drängarna ropa från logen och såg de andra skynda dit. Det klack till inom henne och hon grep om en grindstolpe för att icke falla. Men som nästan alltid sker i en människas svåraste stund återvann hon i ett ögonblick krafterna och gick med långsamma steg och sammanpressade läppar bort till logen. I dörren kom en av drängarna emot henne, men hon förde honom beslutsamt åt sidan och steg in. Där, på lergolvet, bredvid stegen, som var rest till högkullen, låg Pål och drängarna stodo runt omkring honom. Den ene av drängarna höll i handen en kniv och en repstump. Ingen sade något, men deras bleka, ängsliga ansikten voro riktade på kvinnan. Ej heller hon sade något, bara såg och såg. Slutligen gick hon fram och böjde sig över den döde, strök med sin vita hand undan håret ur det blåsvälda ansiktet och med oändlig mildhet sade hon:

— Stackare, du kunde väl inte hjälpa det.

Ett sådant slut tog det för den rike Pål efter år i sus och dust. Även för andra blev det slut om icke på samma sätt. Människorna grepos av förfäran vid att se hur de gamla, stolta bondesläkternas sopades bort från sina bopålar och många år efteråt, när dessa, som nu stodo mitt uppe i händelsernas virvel, blivit gamla män och gingo som dagkarlar hos de unga bönderna i byn, pekade man på deras hopfallna gestalter, riste sina huvuden och talade med viskande stämmor om det olyckans år, då vattnet torkade i Kungakällan och Herrens straffdom gick över byn.

För 36 år sedan . . .

Straff för ett brott ändras allt eftersom tiden går och lagarna blir hårdare och rymnig och undanhållande från tjänsten är inga bagateller nu för tiden, som det var för mig julen 1916. Då fick inte hela styrkan resa hem på en gång utan den delades upp så att hälften fick julleddigt och andra

hälften nyårsledigt. Jag hade oturen att få gå här under julen och stod i köket och diskade hela tiden. Ett fotografi av kökspersonalen visas här. Så blev det nyår och min tur att resa hem. Men när jag skulle resa hit igen trettondedagen, kom Cirkus Strassburger till Hälsingborg, och den ville jag ju gärna se, så jag stannade hemma och gick på cirkus i stället för att resa till T 4. Jämt 24 timmar försent kom jag åter hit och lämnade min permisjonsedel i vaken och gick upp på 2. komp och bidade tiden. Men det dröjde inte länge, förrän sergeant Martinsson, en av alla kända som en anäll och vänlig man, kom och sade till mig, att jag skulle gå in på expeditionen och anmäla mig. Jag förstod vad det gällde, och han tröstade mig så gott han kunde. På expeditionen satt kompaniadjutanten fanjunkare Lindberg, en hård och sträng man som ställde mig i korsförhör och skällde ut mig som endast han kunde och lovade mig det strängaste straff för rymnig ur tjänsten. Det hjälpte inte att jag tyckte, att hade kåren klarat sig de sju dagarna jag var borta, kunde den väl klarat sig en dag till, i synnerhet som jag endast var en stackars malaj. Men då exploderade fanj Lindberg och kastade ut mig med ett löfte att en skarp rapport skulle skrivas.

Naturligtvis var jag rädd, och senare på dagen frågade jag skrivaren, hur det hade gått med rapporten, och då sade han att kompanichefen kapten Berlin hade läst den och frågat, vem 35 Öberg var, och fått till svar, att det var målaren på verkstaden. — Jaså, är det han, ja, men det är min själ synd om honom, sa kapten Berlin och rev sönder rapporten och kastade den i papperskorgen. Det låg nämligen så till, att jag hade varit hemma hos honom strax innan jul och tapetserat ett

I. MID:s BUDKAVLEORIENTERING

Forta. från sid. 21

långsam röst läser tävlingsledaren: "Först startar (lång konstpaus) — Ing 2:s lag 1." Grabben river till sej lappen, och strax därefter hörs tävlingsledaren: "Som nr 2 — T 4:s lag 1." Det hoppar till i furir Nilssons breda bröst. Han kanske tänker: "Jaså, du gick så bra i natt 105:an."

Nu är inte tid att fundera. Hit med lappen. Rita. Vägval. Klappjakten har börjat. Allt går bra, men vid 3. kontrollen stryker Nilsson 50 m vid sidan om. Dyrbara minuter förloras. Fram till gården. Ny kompassriktning och in i mossen på nytt. Där står skärmen — måste stå fel! Stämpla och iväg. Spänningen vid 3. växel har under tiden stigit. Alla är mer eller mindre nervösa. Vem kommer först? Ing 2:s slutman, stororienteraren Fredriksson hoppar omkring i skogen. Nu hörs någonting i radion. Vid sista kontrollen leder — F 17. Nu passerar Ing 2 och F 5. Vart tar Nilsson vägen? Bommen vid 3. kontrollen visste ingen då. Jo, nu hörs radion igen. T 4 och A 3 passerar sista kontrollen. A 3 har gått fram.

Furir Nilsson kom från rätt håll, hårt löpande på blodiga ben. Som 4. man vid växeln hade han gjort ett gott dagsverke. Bommen vid 3. var förklarlig. Många deltagare, även sträcksegraren i oldboysklassen förv Ek, T 4, ansåg nämligen att kontrollen stod minst 100 m fel.

Förvaltare Eks sträckseger, 1,33 tim på 8 km, var en förnämlig prestation. I 11:s Davidsson, svensk mästare för några år sedan, blev endast 3:a.

3. sträckan. En hård sekundstrid hade börjat. Minst fem lag hade segerchans. T 4:s Thuresson gick ut hårt strax efter Ing 2:s Fredriksson. Alla samlades vid slutmålet. Spänningen blev olidlig. Nu kom dagens sensation. Radion förkunnade: "Vid sista kontrollen leder A 3." Fantastiskt! A 3:s slutman, Härlovsson, orienteraren och furiren Kurt Nilsson hade tagit in 25 min och gått om täten. — Nu kommer han — klappas om, hissas och gratuleras. Övriga lag kom sedan hack i häl: F 17, Ing 2 och några sekunder senare — T 4. Efter en grov miss vid 1. kontrollen hade över furir Thuresson gjort ett starkt lopp mot slutet.

4. platsen var bärgad i hård konkurrens med elitlag från hela I. MID.

Resultat (25 lag startade): 1. A 3, 2. F 17, 3. Ing 2, 4. T 4, 5. F 5.

rum och målat något, så vi var ju lite bekanta, och så var han ju också kasernofficer.

Men det kunde ju inte undvikas, att när jag mötte fanj Lindberg, jag sträckte på mig och såg rätt så viktigt ut. *Emil Öberg.*

SVENSKAR UNDER DANNEBROGEN

Forta. från sid. 6

stolpe i väg en brandraket, som antände ett halmteckat hus, vilket strax blev helt övertänt. Men en tysk post, som upptäckt varifrån raketen kommit, slog larm, och inom kort utsattes den lilla truppen för en kraftig eld. Enda möjligheten var nu reträtt, och efter en häftig strid med den överlägsna fienden nådde danskarna sina egna förposter. Härunder fick Silverstolpe en kula genom mössan, och en dansk samt ett par tyska soldater stupade. Emellertid spridde sig elden snabbt över hela byn, som tyskarna tvingades utrymma, när danskarna därefter stormade den. Vägen var åter fri, och danskarna kunde fortsätta sin framryckning.

För sina insatser i kriget blev Silverstolpe ridare av Dannebrogen. Han var för övrigt den förste svenske frivillige officer som dekorerades därmed. Dessutom erhöi han längre fram den svenska medaljen i guld för tapphet i fält.

Vad Erik Leijonhufvud beträffar, så stupade han endast några få dagar senare, nämligen under striderna vid Dybböl den 5 juni samma år. En av hans danska bataljonskamrater, som var ögonvittne härtill, berättar hur han såg svensken "alt tidligt efter Sædvane gaee ilsomt og dristigt frem med sine Folk, opmuntrende ved Ord som ved sin hele elskverdige, ædle Personlighed". — Under förföljandet av fienden kom 2. bataljonen ut på en landsväg. Utan att ge akt på faran blottade Leijonhufvud sig och träffades av en kula i halssén. Döden var praktiskt taget ögonblicklig. Han begrovs senare under stora hedersbetygelser på Ukebellis kyrkogård. På minnesmärket, som hans danska officerskamrater vid bataljonen reste över honom, läses: "Ogsaa vi ere skyldige at sætte Livet til for Brodrene".

NÅGRA FOREGANGARE TILL "SNAPPHANEN"

Forta. från sid. 2.

I det första numret (1904) berättas om hur man genom att anordna en diskussionsklubb i ett av logementen sökt fördriva kvällarna. Man refererar särskilt en kväll, då man i humorns tecken men i den allvarliga utbildningens mening "spelat igenom" en kommunalvalstämma. Kamratuppfostern och bildnings hunger i en förnämlig utformning!

Det är klart att godset svajar mellan tungt och lätt. Redaktörerna ha antagligen stuttit där på ställen samman. Ett och annat uppslag vittnar om att man varit långt framme i sin uppfattning. Såhunda föreslås i en artikel av år 1908 att korum

skall spelas in på fonografrulle och dirigeras genom tryckning på en centralknapp. Man är tydligen inne på senare tiders vid något regemente nu realiserade idé om centralradioanläggning.

Den nya förläggningsplatsen Hässeholm avspeglas i årgången 1908 genom att man klagar över att repetitionsövningen inneburit mer handräkning än hela rekryttiden. Vi få väl i dessa dagar taeka våra föregångare för detta väl utförda handräkningsarbete! Vi äro stolta över vårt, som vi tro, ganska enastående väl hållna område inom kasernstaketet.

1907:orna tyckas dra en lättadens suck över att de, som man kallar dem, "nitiska östgötarna" dragit sin kos. De hade tydligen haft en del besvärighet att dras med i samband med att T 6 (nuvarande T 1) sattes upp.

Ur smånotiserna av 1906 kan man inhämta, att den s k "maskningen" är av gammal god årgång. Men vad sägs om följande: "X och Y äro trots sin järnhälsa ständiga kunder hos vår doktor. Underrättar man dem så här: Det är marsch i morgon. Ja, då får man det enkla svaret: Då är vi sjukskrivna". Klämmiga praktpojkar! I det sammanhanget bör nämnas, att endast 1917 års senare upplaga har kliché av ett fotografi. Bilden utgör ingress till en visa om "Det feta gardet". Spåras möjligen något sammanhang?

Slutligen må nämnas, att det redan 1905 tycks ha funnits en föregångare till "Kompaniets främste soldat". Det heter nämligen: "Den allra bäste på hela kompaniet var i fjor nr 34 Z". Z hade själv förklarat den saken för sin avdelningschef och detta redan på inryckningsdagen. Då avdelningschefen icke föreföll bli över hövan imponerad härav, tillade den gode nr 34, att det "endast var den första dagen, som han brukade vara treflig"! Kraven på att som främste soldat erhålla Kamratföreningens miniatyrfana äro tydligen högre satta än vad 34 Z hade föreställt sig!

Ja, det är snart sagt otaliga episoder, som man kan plocka fram. Som med alla tillfällighetspublikationer kräver dock "Trängsoldaten" att läsaren redan är insatt i miljön och har varit med om eller i varje fall känner till de beskrivna händelserna för att riktigt kunna njuta av artiklarna.

Skilnaden mellan "Trängsoldaten" och "Snapphanen" är alltså den förras karaktär av tillfällighetsblad och den senares försök att vara ett bindemedel skånska trängare emellan.

Låt oss dock hoppas att det om "Snapphanen" kan sägas så som "Trängsoldatens" andra nummer säger om dess första: nämligen att "det tilldragit sig stort intresse även utom kamratkretsen" och att "privatpersoner i staden bjudit ända upp till 50 öre för ett exemplar" (Obs! penningvärdets fall!) men att de som kommit över ett dylikt "icke gärna vilja göra sig av med det".

VAGRATT

1. Fransk revolutionsfigur.
5. Bildar deltaland — och lätt att få med fyra ess på hand.
8. Lever i fullkomlig avskildhet.
11. Folk i södra Afrika.
12. Hör till skådespelarens yrke.
13. Mycket omdebatterad institution.
15. Vad totalisatorspelaren har ögonen på.
16. Korparna Munin och Hugin.
17. Pöga livaktig.
18. Tjänar ett av sinnena.
19. Är lason och ofta fagra ord.
20. Härligt att finna, besvärligt att betala.
22. Pengar.
24. Sätt att vara malicioös — och ej färdigvuxen tös.
25. Sätter piff på maten.
27. Smfågel.
28. Inte mycket.
29. Inte ett fullt tjug.
32. Liknade Tegnér Fritiof vid.
33. Förr hög titel.
34. På mejerihyllorna.
36. Göra kineserna med pinnar.
37. Torkinrättning för säd.
38. Plats för det som varit — men icke varit.
39. Göra förlägen.
40. Lockar gam.
41. Alda.
42. Annat ord för skuld.
43. Onttyckt form av tidningskri-
veri — där allting plär behand-
lat bli.
44. Zeus' maka.
45. Med bördla förse — eller skul-
den ge.

LODRATT

1. Allt mellan himmel och jord.
2. Numera dagligt bröd inom den
politiska världen.
3. Skådeplats.
4. Efter halvan.
5. Renar och fräter.
6. I kroppen och troppen.
7. Yrsmätt.
9. Martin Andersson.
10. En ordets brukare.

"SLÅ HÅRT — SLÅ FRÄNT."

Forta. från sid. 7.

sig över den liggande eleven och taga strupgrepp på honom. Offret skulle frigöra sig från sin motståndare, varefter nästa blixtnabbt var över honom. Att frigöra sig från de 10 anfallande tog — 20—25 sekunder!

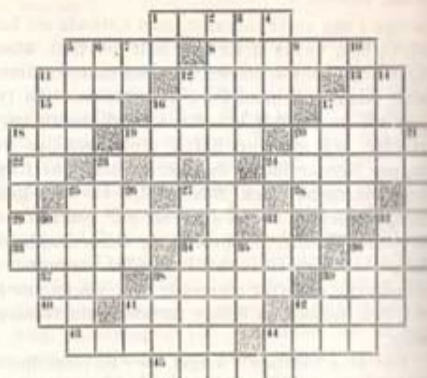
Ett moment var lösgöring från a k polisgrepp. I ena ögonblicket gick fången kvidande av smärta lydande sin vaktares minsta vink, fångad i ett grepp, som tvingade upp honom högt på tå. I nästa ögonblick låg vaktaren på marken oskadliggjord och utan möjlighet att komma undan.

Mest intressant var en föreläsning av hur man kan hålla en motståndare fälld till marken och med tryck på vissa nerver rulla runt denna på rygg eller mage efter behag.

Varje övningspass avslutades med ett kort gymnastikpass avsett att slappa av alla muskler och mjuka upp eventuella sträckningar eller stukningar.

Instruktör Mann avsåg med denna lärarika kurs icke endast att ge eleverna teknisk färdighet i självförsvar utan även i mycket hög grad en god

KORSORD

11. I odontologens och snickarens hand.
12. Känd göteborgsbo.
14. Intar en dominerande plats på svensk matsedel.
16. Tandvärk.
17. Skyddsanordning.
18. Vittbekant men ej vittberömd.
20. Dessförutan slår vinterspel helt säkert fel.
21. Lockig, mindre klyftig dam — sätt att vara erkännans.
23. Takttar ej en frossare.
25. Orubbligt behärskad.
26. Finns gott om i fabriksdistrikt.
30. Göra vilsegångna.
31. Stiger om våren.
32. Övning.
34. Göra skrivare och bråkmakare.
35. Prickskottsvalör.

36. Fågel.
38. Ett fruktträd.
39. Gör tjock is lätt en lärna tjockis mindre gärna.
41. Kan förosaka död.
42. Verb.
44. Besitta.

Lösningar märkta "Korsord" skola vara red. tillhanda senast den 29 juli 1953. Tre pris utdelas. 15, 10 och 5 kronor.

- Resultat av julkorsordet:
1. pris: Fanjunkare T. Tullberg. Box 223, Hässleholm.
  2. pris: Fru K. Johnson, Mariestads-
vägen 44, Malmö.
  3. pris: Fröken Elsa Svensson, T 4,
Hässleholm.

EN TRÄNGELEV PÅ ARMENS MOTORSKOLA

Forta. från sid. 9.

Biltävlingen, som avslutade denna gren av utbildningen, var en kombinerad orienterings- och tillförlitlighetstävling under mörker med ett par extra moment inlagda som "krydda". Bl.a. möttes man av orden: "En mc står här bredvid vägen med felaktig motor. Gör den körklar och kör där-
efter gångstigen c:a 500 m!" När man så småningom funnit en trasig magnetkedja på den kära gamla monarken, lagat den och fått "futt på hägen", fick man tillbaka sin trogna bil med bensinpumpen i minsta detalj isärtagen serverad i en plåtback. Roligare kan tänkas kl ett på natten efter c:a 12 mils orientering!

Tjänsten vid motorskolan är hård och fysiskt mycket krävande. Regnet och den sörmäländska leran på P 3 övningsfält bidrog till att hösten och vintern 1952—1953 blev särskilt krävande.

stridsanda. Han frammanade under alla övningsmoment snabbhet, oömhet, vilja och hårdhet. Varje kursdeltagare lärde sig förstå instruktör Manns motto: "Slå hårt — slå fränt!"

Advokalfirman

Stjerndahl & Wikborn

Agne Wikborn
Gösta Henrikz

Ledamöter av Sv. Advokatsamfund

RÄTTEGANGAR . BOUTREDNINGAR
INKASSERINGAR . AUKTIONER

Frykholmag. 5 Hässleholm Tel. växel 1800

FRUKT, GRÖNSAKER,

BLOMMOR, KONSERVER m. m.

bäst hos

BERTIL EKSTRAND Frukt- & Grönsaksaffär

Finjagatan 18 — Telefon 1841

HÄSSEHOLM

NYNÄS BENSINSTATION

Br. Thygesson

FULLSTÄNDIG SERVICE

Finjagatan - Tel. 1688

Neumans Möbler

vid behov av

Möbler . Mattor . Gardiner

Vänd Eder med förtroende till oss!

Akaregatan — Tredje Avenyen :: Tel. 1994

KUNNIGHET ger SAKERHET

Lär Er köra bil hos

Inge Pettersson

Bilskola - Biluthyrning

Modern undervisning. Ljudfilm

Röingegatan 27, Hässleholm

Tel. 658

Tel. 658

SÄG DET MED BLOMMOR

från

Iris Blomsterhandel

Telefon 217

Köp Eder TOBAK i

Tobakshörnan

Väl sorterad affär
(mitt emot trängen)

Kompletteringsmöbler

Mattor - Gardiner

köpen fördelaktigast i

S. Anderssons

Telefon 41 och 641

KÖPMANNABOLAGET

HÄSSEHOLM

Tel. 402, 902

STÖRSTA RESURSERNA

för alla slag av trycksaker
finner Ni hos oss

För perfekt service ifråga
om alla slags trycksaker -
i en eller flera färger - vänd
Eder till

SVANTESSON'S BOKTRYCKERI

Telefoner 170 - 2525 HÄSSEHOLM

BOKBINDERI

ALLT för hygienen

hos
MALMSTRÖMS

Parfumeri

HÄSSLEHOLM

Tel. 10

Militärer! Besök

NISSES VARUBOD

Leksaker, porcelin, lädervaror m. m.
Rep. av dockor
Godtemplargatan 12, Hässleholm
Tel. 1146

FINJAGATAN 12 * TEL. 1132 *

Soldathemmet

vid T 4 Hässleholm

Finjagatan 39 / Telefon 901

LJUSA, VARMA OCH TREVILIGA LOKALER

Läs- och skrivrum. Garderob. KAFE

Försäljning av Frukt, Karamaller, Choklad och
Tobaksvaror. Telefonhytt

Vill Ni ha

ETT GOTT OCH VÄLSMAKANDE BRÖD

samt

GODA KAKOR TILL KAFFET

ring då

Unos Bröd

Telefon 623, 2380

**Hässleholms
Handels- & Fabriks AB.**

Representant för

GENERAL MOTORS NORDISKA AB

Kontor 305
Bilverkstaden 333
Reservdelar 1233

AB. Nya Möbelaffären

Frykholmogatan 37 - Hässleholm
Tel. 624

Stort urval av Möbler, Mattor och Gardiner

Egen tapetserareverkstad

Även omklädsel av bilar

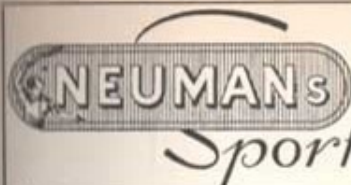
**BRÖDERNA
KLINGSTRÖM**

BLECK- & PLATSLAGERI

Hantverkaregatan 4, Hässleholm

Utför allt inom branschen

Telefon 325, Bostad 87, 2177

Fullständig
reparations-
verkstad
Vallning
av skidor
TEL. 123 - 1520
HÄSSLEHOLM

Militärer!

Vid Edra parader
tänk på SKONS ELEGANS!
Låt se över dem hos

WIDELLS

på Goodtemplargatan vid Fisktorget

STOCKHOLMSBODEN

Nya och beg. Herrkläder, Skinnkläder

Underkläder, Handskar m. m.

Godtemplargatan 8. Tel. 505

SUNES Frisørsalong

Kom in och prova vår specialitet

Tjätinpackning mot mjäll

Frykholmogatan 8. Tel. 988

SALONGEN för individuell hårvård

Levins Damfrisering

Norreportsvägen 15. Telefon 1528

Anlita

Tvätt-Tjänst

Telefon 884

Hilma Lundqvists
Konditori

Rekommenderas

Tel. 394 Beställningar emottagas tackosamt Tel. 394

WIFSTRANDS

LEKSAKS- & BOSÄTTNINGSAFFÄR

Rekommenderas

Tel. 237

SKOHANDLA

hos

SOLID

RÖINGEGATAN . TEL. 522

FLAGGOR - FANOR

samt allt i branschen

IVAR RYDBERG

FLAGGFABRIK

Tel. 366

Karlshamn

Tel. 366

VÄLKOMMEN till VILLA UTSIKTEN

Karlshamns vackra konditoriservering

i den vackra Väggaparken

Tel. 325

Plats för 300 personer

Tel. 325

Kör till **IC**

Bensin . Oljor . Gummi . Batterier

Motorfolkets Inköpscentral

Tel. 1017

Karlshamn

GA EJ ÖVER BRON

för att rakas och klippas!

GA till **ODDS**

Frisørsalong vid Finjagatan.

Arla Livsmedel

Bertil Ericsson - Hässleholm

Tel. 1271

Välsorterad i Specerier och Grönsaker
Djupfrysade varor

Rekommenderas

STHENS

Cykel- och Reparationsverkstad

REKOMMENDERAS!

Allt inom BARNKLÄDER

från baby upp till 16 år

BARNGARDEROBEN

Frykholmogatan 7, Hässleholm. Tel. 1424